

Lovforslag nr. L 7. Fremsat den 4. oktober 1989 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove

(Kommuneaftalen)

§ 1

I lov om vurdering af landets faste ejendomme (vurderingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1984 som ændret ved lov nr. 197 af 29. marts 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Almindelig vurdering af landets faste ejendomme bortset fra dem, der i henhold til § 7 er undtaget fra vurdering, skal finde sted i 1992 og derefter hvert år.«

2. §§ 2 og 2 A ophæves.

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Ved de almindelige vurderinger er vurderingsterminen den 1. januar. Ejendommens tilstand og prisforholdene pr. 1. januar skal lægges til grund ved ansættelsen, dog med de modifikationer, der følger af § 12 og § 14, stk. 3.«

4. I § 4, stk. 1, 1. pkt., udgår: »og årsomvurderingerne«, og i 2. pkt. ændres »vurderingsrådet« til: »den kommunale skattemyndighed«.

5. § 4, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Ansættelserne foretages efter prisforholdene pr. senest forudgående 1. januar.«

6. § 4, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

7. I § 4 A, 2. pkt., udgår: », og uden for de almindelige vurderinger og årsomvurderinger«.

8. I § 5, stk. 1, 1. pkt., § 14, stk. 6, § 17, § 38, stk. 2, og § 39, stk. 1, ændres »vurderingsrådet« til: »den kommunale skattemyndighed«.

9. I § 5, stk. 1, 2. pkt., ændres »vurderingsrådet« til: »skattemyndigheden«.

10. § 5, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvor der i den øvrige lovgivning bruges udtrykkene vurderingssummen til ejendomsskyld eller ejendomsskyldværdien, træder ejendomsværdien i stedet herfor.«

11. I § 6 ændres »Vurderingsrådet« til: Den kommunale skattemyndighed«.

12. I § 8, stk. 3, 1. pkt., udgår: »en årsomvurdering eller«.

13. I § 10, stk. 3, ændres: »vurderingsrådets ansættelse« til: »ansættelsen«.

14. § 15, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

»Den nævnte procent fastsættes årligt af Ligningsrådet.«

15. Afsnit E ophæves.

16. § 30, stk. 1, affattes således:

»I forbindelse med vurderingen afgøres det, om en ejendom må anses for helt eller delvis undtaget fra vurdering i henhold til § 7.«

17. I § 30, stk. 2, ændres »Vurderingsrådene« til: »Vurderingsmyndigheden«.

18. § 31 ophæves.

19. I § 33, stk. 1, 3, 4, 5, 6, 7, og 8, ændres »vurderingsrådet« til: »vurderingsmyndigheden«, og i stk. 2 ændres »Vurderingsrådet« til: »Vurderingsmyndigheden«.

20. §§ 33 A og 34-36 ophæves.

21. I § 38, stk. 1, 1. og 2.pkt., § 39, stk. 2, 1. og 2.pkt., og § 49 ændres »Ministeren for skatter og afgifter« til: »Skatteministeren«, og i § 47, 3. pkt., ændres »ministeren for skatter og afgifter«, til: »skatteministeren«.

22. I § 39, stk. 1, ændres »vurderingsrådets personlige« til: »et personligt«.

23. §§ 39 A, 40 og 42-46 ophæves.

§ 2

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 554 af 16. september 1988, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 385 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 2, 3.pkt., og stk. 3, 2.pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »Den centrale told- og skatteforvaltning«, og i stk. 2, 4.pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

2. § 72, stk. 1, affattes således:

»Skattebeløb, som ikke betales rettidigt, indrives tillige med tillæg, renter og gebyrer efter reglerne i lov om inddrivelse af skatter og afgifter m.v. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om opkrævningen.«

§ 3

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 28 af 11. januar 1988, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 6, 3.pkt., ændres »Ligningskommissionen, for Københavns og Frederiksberg kommuners vedkommende dog de pågældende skattedirektorater,« til: »Den kommunale skattemyndighed«.

2. § 3, stk. 6, 4. og 5.pkt., affattes således:

»Den kommunale skattemyndigheds afgørelse kan indbringes for skatteankenævnet. Nævnets afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. § 3, stk. 6, 6.pkt., ophæves.

4. I § 4, stk. 1, 1.pkt., ændres »ligningskommission« til: »kommunale skattemyndighed«.

5. I § 4 A, stk. 1, ændres »ligningskommissioner og amtsligningsråd« til: »de kommunale skattemyndigheder og de regionale told- og skatteforvaltninger«.

6. § 4 A, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Skatteankenævnet kan ændre afgørelser efter stk. 2. Nævnets afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.«

7. § 7, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Løn, gratiale, provision og andet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der efter kildeskattelovens § 43, stk. 1, er A-indkomst for modtageren. Endvidere skal oplysning gives om beløb, der uden for området af statskattelovens § 5 d ydes til godtgørelse for udgifter, lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, uanset om beløbet efter ligningslovens § 9, stk. 5, er skattefrit for modtageren.«

8. I § 8 G, stk. 1, 1.pkt., ændres »ligningskommissionen eller højere skattemyndighed« til: »skattemyndighederne«.

9. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. De i stk. 1 nævnte beføjelser kan, for så vidt angår de i § 7, stk. 1-4 og 6-8, omhandlede oplysninger, af skatteministeren tillægges de kommunale skattemyndigheder. Skattemyndighedernes afgørelser kan ændres af skatteankenævne. Nævnenes afgørelser kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 4

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 25. september 1987, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 363 af 1. juli 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Der tilkommer i alle tilfælde den kommune, der forestår fordelingen, jf. § 12, *stk. 1*, en tredjedel af den kommunale andel af indkomstskatten efter § 10, *stk. 2*. Hvis der ved fordeling efter reglerne i *stk. 1-3* tilfalder den nævnte kommune mindre end en tredjedel, forhøjes kommunens andel til det beløb, der svarer til en tredjedel, og forhøjelsen fratrækkes forholdsmæssigt i de beløb, der tilkommer de øvrige berettigede kommuner ved fordelingen efter reglerne i *stk. 1-3*.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

2. I § 11, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres i *1.pkt.* »*stk. 1-3*« til: »*stk. 1-4*«.

§ 5

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 555 af 16. september 1988, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 B, *1. led*, § 15 L, *stk. 2, 1. pkt.*, og § 18 C udgår: », reguleret efter vurderingslovens § 2 A,«, og i § 4 B, *2. led*, § 15 B, *stk. 1* og *2*, § 15 J, *stk. 3*, *1. pkt.*, § 15 L, *stk. 1*, *1. pkt.*, § 18 B, *stk. 1*, *stk. 2*, *2. pkt.*, og *stk. 3*, udgår: », reguleret efter vurderingslovens § 2 A.«

2. I § 12, *stk. 3*, *1.pkt.*, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«, og i *4.pkt.*, ændres »Statsskattedirektoratets« til: »Den centrale told- og skatteforvaltnings«.

3. I § 14 D, *stk. 1*, ændres »inden 4 uger« til: »senest 1 måned«, og »ligningskommissionen« ændres 4 steder til: »skatteankenævnet«, og *stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Skatteankenævnets afgørelse kan senest 2 måneder fra modtagelsen af afgørelsens dato påklages til Landsskatteretten.«

4. I § 15 D, *stk. 1*, *1.pkt.*, § 15 E, *stk. 1*, *1.pkt.*, og § 15 F, *stk. 1*, *1.pkt.*, ændres »vurderingsrådet« til: »den kommunale skattemyndighed«.

5. I § 27, *stk. 1*, *1.pkt.*, ændres »Ligningskommissionen« til: »Den kommunale skattemyndighed«, og i *2.pkt.* ændres »ligningskommis-

sionens« til: »den kommunale skattemyndigheds«.

6. I § 27 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Klager over den kommunale skattemyndigheds afgørelser efter *stk. 1-4* indgives til den kommunale skattemyndighed, der videre-sender klagen tillige med en udtalelse om sagen til skatteankenævnet. Klagen skal være skriftlig og begrundet, og den skal være modtaget senest 1 måned efter modtagelsen af afgørelsen. Skatteankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

7. § 32 D, *stk. 1*, affattes således:

»Den kommunale skattemyndighed fastsætter grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter kildeskattelovens §§ 45, *stk. 3*, 48, 50, 51, 52 og 53. Skattemyndighedens afgørelse kan forlanges indbragt for skatteankenævnet. Skatteministeren kan efter anmodning fra en kommunalbestyrelse bestemme, at den regionale told- og skatteforvaltning skal bistå den kommunale skattemyndighed ved varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i *1. pkt.*

8. I § 32 D indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Den centrale told- og skatteforvaltning forestår kontrollen med, at de indeholdelsespligtige overholder de pligter, som er pålagt dem efter kildeskatteloven og øvrige skattelove m.v. (arbejdsgiverkontrollen), og fastsætter de nærmere retningslinier for kontrollens udførelse.«

§ 6

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 569 af 26. august 1987, foretages følgende ændringer:

1. I § 19 E, *stk. 1*, ændres »Amtsskatteinspektoratet« til: »Den regionale told- og skatteforvaltning«.

2. I § 19 E, *stk. 2*, *1.pkt.*, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »Den centrale told- og skatteforvaltning«, og *2. pkt.* affattes således:

»Klagefristen er 1 måned fra modtagelsen af afgørelsen.«

3. I § 19 E, *stk. 2*, *3.pkt.*, § 48, *stk. 4*, *2.pkt.*, og § 48 A, *stk. 4*, *2.pkt.*, ændres »Statsskattedirekto-

ratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

4. I § 21 A, stk. 3, 3.pkt., ændres »vedkommende amtsskatteinspektorat, hvis afgørelser kan indbringes for Statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«, og 4. pkt. ophæves.

5. I § 39, stk. 1, ændres »inden 4 uger« til: »senest 1 måned«, og »ligningskommissionen«, ændres 3 steder til: »skatteankenævnet«, og stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Skatteankenævnets afgørelser kan senest 2 måneder fra modtagelsen af afgørelsen påklages til Landsskatteretten.«.

6. § 48 A, stk. 7, 2.pkt., affattes således:

»Ved klage til skatteankenævnet regnes klagefristen fra modtagelsen af meddelelsen om beregningen af tillægsafgiften.«.

§ 7

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 20. november 1987, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, ændres »ligningskommissionen« til: »den kommunale skattemyndighed«.

2. I § 5, stk. 1, 2.pkt., og § 12, stk. 1, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »Den centrale told- og skatteforvaltning«, og i § 9, stk. 2, ændres »statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

§ 8

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteoven), jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 30. september 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 2, 1.pkt., og § 5 A, stk. 2, 1.pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

2. I § 26, stk. 1, 1.pkt., § 27, stk. 1, 3.pkt., § 28, stk. 3, 1.pkt., og § 29, stk. 1, 1.pkt., ændres »ligningskommission« til: »kommunale skattemyndighed«.

3. I § 27, stk. 4, 1.pkt., ændres: »Ligningskommissionen, i København og Frederiksberg kommuner vedkommende skattedirektorat,« til: »Den kommunale skattemyndighed«.

§ 9

I lov om investeringsfonds (investeringsfondsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 12. december 1988, som ændret ved § 6 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 A, stk. 1, ændres »statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

2. I § 17, stk. 1, ændres »ligningskommissionen« til: »den kommunale skattemyndighed«.

3. I § 17, stk. 2, 1.pkt., og to steder i 3.pkt., ændres »ligningskommissionens« til: »den kommunale skattemyndigheds«.

§ 10

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (ejendomsavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 558 af 16. september 1988, som ændret ved § 2 i lov nr. 385 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, nr. 3, ændres »statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

2. I § 9, stk. 3, 1.pkt., ændres »vurderingsrådet« til: »den kommunale skattemyndighed«, og i 5.pkt. udgår: », reguleret efter vurderingslovens § 2 A«.

§ 11

I lov nr. 143 af 13. april 1983 om bindende forhåndsbesked om skatte spørgsmål m.v., som ændret senest ved § 5 i lov nr. 363 af 1. juli 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, 1.pkt., ændres »statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

2. I § 2, stk. 1, 3.pkt., ændres »statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skattefor-

F. t. l. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove

valtning«, og »direktoratet« ændres til: »forvaltningen«.

3. I § 5, stk. 1, 1. pkt. ændres »inden 2 måneder fra beskedens dato« til: »senest 3 måneder efter modtagelsen af beskeden«, og i 2. pkt. ændres »§ 27, stk. 1« til: »§ 30, stk. 2«.

4. I § 5, stk. 2, ændres »ministeren for skatter og afgifter« til: »skatteministeren«.

5. § 5 stk. 3, ophæves.

6. I § 7, stk. 2, og § 8 ændres »Ministeren for skatter og afgifter« til: »Skatteministeren«.

7. I § 8 ændres »statsskattedirektoratets« til: »den centrale told- og skatteforvaltnings«.

§ 12

I lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (realrenteafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 762 af 12. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 b, stk. 1, 2. pkt., (to steder), udgår: »eller årsregulering«.

2. I § 8 a, stk. 4, § 12, 4. pkt., § 13, stk. 1, 4. pkt., § 14, stk. 1, 3. pkt., § 15, 4. pkt., § 16, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 18, stk. 1, 2. pkt., (to steder) og stk. 5, 2. pkt., § 20, stk. 1, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., og § 22, stk. 1, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

3. I § 18, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., § 20, stk. 1, 4. pkt., stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 2. pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »Den centrale told- og skatteforvaltning«.

4. I § 18, stk. 1, 2. pkt., og § 20, stk. 3, 1. pkt., ændres »direktoratet« til: »forvaltningen«.

5. I § 20, stk. 4, 2. pkt., ændres »Statsskattedirektoratets« til: »forvaltningens«.

§ 13

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (afskrivningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 758 af 12. december 1988, som ændret ved § 5 i

lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændring:

§ 21, stk. 3, 4. pkt., ophæves.

§ 14

I lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom (frigørelsesafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 441 af 26. september 1985, som ændret ved § 3 i lov nr. 393 af 10. juni 1987, foretages følgende ændring:

I § 2, stk. 1, 4. pkt., udgår: », reguleret i henhold til vurderingslovens § 2 A,« og i § 6, stk. 3, 2. pkt., udgår: », reguleret i henhold til vurderingslovens § 2 A«.

§ 15

I lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 805 af 1. december 1986, som ændret ved lov nr. 342 af 24. maj 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 34, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Såfremt den overdragne ejendom ikke er selvstændigt vurderet på tidspunktet for dokumentets oprettelse, eller såfremt der i tiden mellem den sidste vurdering og dokumentets oprettelse er sket væsentlige forandringer med hensyn til ejendommen, skal parterne, i tilfælde af tvangsauktion erhververen, i dokumentet angive ejendommens værdi efter bedste skøn, og stemplet skal da mindst udgøre 1,2 pct. af den angivne værdi.«.

2. I § 34, stk. 3, udgår: »eller § 2, stk. 2, nr. 10«.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1990, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 1, § 5, nr. 1, § 10, nr. 2, § 12, nr. 1, § 13, § 14 og § 15 træder i kraft den 1. januar 1992.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 3, nr. 7, har virkning fra og med indkomståret 1990.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 4 har første gang virkning for fordelingen af indkomstskatter, der er pålynet selskaber og foreninger for skatteåret 1990-91.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 2, nr. 2, og § 5, nr. 8, har virkning fra den 1. maj 1990.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget har til formål sammen med det samtidig fremsatte forslag til ny skattestyrelseslov at foretage de ændringer i lovgivningen, der er nødvendige for at gennemføre aftalen af 23. maj 1989 mellem regeringen, Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg kommuner om den fremtidige struktur på skatte- og vurderingsområderne, i det følgende betegnet »kommuneaftalen«. Aftalen og de organisatoriske ændringer og ressourcebesparelser, der følger af aftalen, er nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget til ny skattestyrelseslov, hvortil der henvises.

De væsentligste ændringer i lovforslaget vedrører vurderingsloven (§ 1). Efter kommuneaftalen skal vurderingsrådene og skyldrådene nedlægges, og vurderingernes forberedelse og gennemførelse skal – lige som det er aftalt for ligningsarbejdet – foretages af de kommunale skattemyndigheder med bistand fra den statslige told- og skatteforvaltning. Nedlæggelsen af vurderingsråd og skyldråd indebærer, at de nuværende vurderingsmænds og vurderingsformænds arbejdsområder forsvinder. Der oprettes et antal stillinger som statslige vurderingskonsulenter til støtte for kommunerne. Ved ansættelse af konsulenterne vil det haves for øje, at der er en betydelig ekspertise at hente hos vurderingsformændene.

Klager over vurderingerne skal i 1. instans behandles af skatteankenævnene og i 2. instans som hidtil af Landsskatteretten. Reglerne om vurderingsmyndighedernes organisation foreslås flyttet fra vurderingsloven til den nye skattestyrelseslov, som derved kommer til at indeholde parallelle regler for vurderings- og ligningsområdet.

Vurderingsloven foreslås endvidere ændret således, at der fra 1992 bliver påbegyndt årlige almindelige vurderinger med deraf følgende klageadgang for alle ejendomme i stedet for de hidtidige 4-årige vurderinger. De fleste af landets i alt 1.900.000 ejendomme kan vurderes på grundlag af de maskinelle vurderingsforslag, der udarbejdes på grundlag af prisstatistiske undersøgelser m.v. For en gruppe på ca. 400.000 specielle ejendomme vil der vanskeligt kunne opnås sikre maskinelle vurderingsforslag. Det er

hensigten, at disse ejendomme skal gennemgås manuelt over en 4-årig periode efter en årlig vurderingsplan, der fastlægges af de centrale myndigheder. I de mellemliggende år vil vurderingerne blive foretaget ved maskinel regulering.

Det er hensigten, at ejendomsvurderingerne så vidt muligt skal fremgå af de udsendte årsopgørelser sammen med de specifikationer, der er grundlag for vurderingerne. Herved opnås, at ejerne på et tidligt tidspunkt kan rette henvendelse til kommunen, så eventuelle fejl eller misforståelser kan rettes på en administrativt ukompliceret måde. Dertil kommer, at portoudgiften påregnes i det væsentlige at bortfalde, idet vurderingsansættelserne påføres den indkomstmæssige årsopgørelse.

Det følger endvidere af kommuneaftalen, at inddrivelse af A-skatter og selskabsskatter, der nu udføres af de kommunale pantefogeder, og arbejdsgiverkontrollen, der nu udføres af kommunerne efter bemyndigelse fra skatteministeren, skal overføres til de statslige myndigheder. Den i § 2, nr. 2, foreslåede ændring af kildeskatteloven indebærer, at skatteministeren får mulighed for at fastsætte de nærmere regler for inddrivelsen. Overførelsen af arbejdsgiverkontrollen følger af den i § 5, nr. 8, foreslåede ændring af ligningslovens § 32 D.

De øvrige ændringsforslag indeholder hovedsagelig konsekvensændringer i en række love som følge af ændrede betegnelser for myndighederne og organisatoriske ændringer. Herom henvises til det samtidig hermed fremsatte forslag til ny skattestyrelseslov.

Administrative og provenumæssige konsekvenser.

Der henvises herom til bemærkningerne til forslag til skattestyrelseslov.

Lov om vurdering af landets faste ejendomme er ændret senest ved lov nr. 197 af 29. marts 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, 2. samling, sp. 2244, 3071, 7515, 7719; tillæg A, sp. 2997; tillæg B, sp. 813; tillæg C, sp. 619.

Lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskatteloven) er ændret senest ved § 1 i lov nr. 385 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 7588, 8448, 9729, 10691; tillæg A, 4719; tillæg B, 1519; tillæg C, 1105.

Skattekontrolloven er ændret senest ved § 4 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 9847, 10048, 11008, 11395; tillæg A, sp. 5805; tillæg C, sp. 1243.

Lov om kommunal indkomstskat er ændret senest ved § 8 i lov nr. 363 af 1. juli 1988, jf. Folketingstidende 1987-88, 2. samling, sp. 61, 248, 687, 867; tillæg A, sp. 439; tillæg B, sp. 181; tillæg C, sp. 113.

Lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven) er ændret senest ved § 3 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 9847, 10048, 11008, 11395; tillæg A, sp. 5805; tillæg C, sp. 1243.

Lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven) er ændret senest ved § 1 i lov nr. 312 af 25. maj 1987, jf. Folketingstidende 1986-87, sp. 9088, 9492, 11931, 12278; tillæg A, sp. 4641; tillæg B, sp. 2097; tillæg C, sp. 801.

Lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding er ændret senest ved lov nr. 926 af 19. december 1986, jf. Folketingstidende 1986-87, sp. 2041, 2540, 4393, 4807; tillæg A, 1593; tillæg B, 325; tillæg C, 187.

Lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteoven) er ændret senest ved lov nr. 209 af 13. april 1988, jf. Folketingstidende 1987-88, sp. 6654, 8036, 8652, 8873; tillæg A, 4125; tillæg B, 539; tillæg C, 443.

Lov om investeringsfonds (investeringsfondsloven) er ændret senest ved § 6 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 9847, 10048, 11008, 11395; tillæg A, 5805; tillæg C, 1243.

Lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (ejendomsavancebeskatningsloven) er ændret senest ved § 2 i lov nr. 385 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 7588, 8448, 9729, 10691; tillæg A, 4719; tillæg B, 1519; tillæg C, 1105.

Lov om bindende forhåndsbesked om skatte spørgsmål m.v. er ændret senest ved § 5 i lov nr. 363 af 1. juli 1988, jf. Folketingstidende 1987-88, 2. samling, sp. 61, 248, 687, 867; tillæg A, 439; tillæg B, 181; tillæg C, 113.

Lov om realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (realrenteafgiftsloven) er ændret senest ved lov nr. 208 af 13. april 1988, jf. Folketingstidende 1987-88, sp. 4680, 5803, 9097, 9352; tillæg A, 3265; tillæg B, 601; tillæg C, 447.

Lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (afskrivningsloven) er ændret senest ved § 5 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 9847, 10048, 11008, 11395; tillæg A, 5805; tillæg C, 1243.

Lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom er ændret senest ved lov nr. 393 af 10. juni 1987, jf. Fol-

ketingstidende 1986-87, sp. 6864, 7779, 11189, 11801; tillæg A, 4121; tillæg B, 979; tillæg C, 625.

Lov om stempelafgift er ændret senest ved lov nr. 342 af 24. maj 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 5399, 8588, 9744; tillæg A, 10129; tillæg B, 1565; tillæg C, 981.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

(Vurderingsloven)

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse skulle 19. almindelige vurdering finde sted i 1990. Ved lov nr. 197 af 29. marts 1989 er denne vurdering udskudt til 1. januar 1992. Det foreslås, at de årlige almindelige vurderinger påbegyndes fra denne dato.

Til nr. 2

Bestemmelserne i §§ 2 og 2 A angår de årsomvurderinger og årsreguleringer, der foretages i de år, hvor der ikke finder almindelig vurdering sted.

Ved indførelsen af årlige almindelige vurderinger er der ikke længere behov for at foretage årsomvurderinger og årsreguleringer.

Bestemmelserne foreslås derfor ophævet.

Til nr. 3

Bestemmelsen svarer til den nugældende bestemmelse bortset fra, at henvisningen til årsomvurderingerne, som foreslås afskaffet, er udgået.

Til nr. 4

Adgangen til efter begæring at få foretaget vurdering eller omvurdering efter § 4 foreslås opretholdt, selv om der indføres årlige almindelige vurderinger, men henvisning til »årsomvurderingerne« udgår.

I 2. pkt. overføres myndighedskompetencen fra vurderingsrådet til den kommunale skattemyndighed jf. bemærkningerne til nr. 8 m.fl.

Til nr. 5, 13, 16, 17 og 19

De kompetencer og opgaver, som påhviler vurderingsrådene, foreslås som udgangspunkt overført til de kommunale skattemyndigheder.

Visse bestemmelser er imidlertid af en sådan karakter, at de omfatter alle vurderingsmyndigheder, således også klageinstanserne.

Det gælder § 4, stk. 3, 2. pkt. om, at vurderingerne skal foretages efter prisforholdene pr. 1. januar forud for 1. instans-vurderingen (jf. nr. 5), § 10, stk. 3, om ejendomsværdi for udlejningsejendomme (jf. nr. 13), § 30, stk. 1, vedrørende afgørelse om, hvorvidt ejen-

dommen er undtaget fra vurdering, (jf. nr. 16), § 30, stk. 2 om adgangen til at besigtige ejendommen som led i vurderingssagen, (jf. nr. 17); for Landsskatterettens vedkommende findes hjemlen til besigtigelse i dag i forretningordenen for Landsskatteretten, § 12, stk. 3; samt afgørelser vedrørende ejendommens benyttelse efter § 33 (jf. nr. 19). Det foreslås derfor, at referencer til »vurderingsrådene« i disse bestemmelser ændres til referencer til »vurderingsmyndighederne«, i det omfang referencer ikke kan undgås.

Til nr. 6

Reglerne om indgivelse af begæring om vurdering foreslås overført til skattestyrelsesloven, jf. forslaget til skattestyrelseslov § 5. Bestemmelsen i § 4, stk. 4, foreslås derfor ophævet.

Til nr. 7

Reglen om omvurdering ved ændringer af zonestatus foreslås opretholdt, men § 4 A foreslås omformuleret under hensyn til, at der foreslås indført årlige almindelige vurderinger.

Til nr. 8, 9, 11 og 22

Med henvisning til den foreslåede afskaffelse af vurderingsrådene foreslås det, at vurderingsrådenes opgaver og kompetencer overføres til de kommunale skattemyndigheder.

Til nr. 10

Ændringen er en konsekvens af, at § 2 A foreslås ophævet, således at det altid vil være den seneste ejendomsværdi ved en almindelig vurdering, der skal anvendes.

Til nr. 12

Reglen i § 8, stk. 3, 1. pkt., foreslås ændret som følge af forslaget om afskaffelse af årsvurderingerne.

Til nr. 14

Der er tale om en redaktionel ændring som følge af forslaget om indførelse af årlige almindelige vurderinger. Der findes derfor ikke længere behov for at præcisere, at procenten gælder i en hel vurderingsperiode.

Til nr. 15

Kap. E om vurderingsmyndighederne foreslås ophævet. De nye regler om vurderingsmyndighederne findes i forslaget til ny skattestyrelseslov. Det fremgår af bemærkningerne til skattestyrelsesloven, i hvilket omfang de enkelte regler er overført til denne lov.

Til nr. 18, 20 og 23

De foreslåede ændringer vedrører ophævelse af reglerne om vurderingsmyndighedernes opgaver og om klage over vurderingerne. Ændringerne følger af den foreslåede organisation af vurderingsmyndighederne og af, at reglerne herom og om klage over og revision af vurderingerne foreslås overført til skattestyrelsesloven. Det fremgår nærmere af bemærkningerne til forslaget til ny skattestyrelseslov, hvorledes den nye organisation foreslås opbygget, og hvilke forskelle der vil blive i forhold til de nuværende regler om myndigheder, klageadgang og revisionsbeføjelser.

Til nr. 21

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til § 2

(Kildeskatteloven)

Til nr. 1

Ændringen er en følge af den ny struktur på skatteområdet, jf. forslag til ny skattestyrelseslov.

Til nr. 2.

Efter den gældende bestemmelse inddrives skattebeløb m.v. ved udlæg efter reglerne om inddrivelse af skatter og afgifter, der opkræves ved kommunernes foranstaltning. Det er således, jf. § 2 i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v., de kommunale pantefogeder, der foretager udlæg.

Efter kommuneaftalen skal inddrivelse af A-skatter og selskabsskatter overføres fra de kommunale pantefogeder til staten. Det er hensigten, at de regionale told- og skatteforvaltninger skal varetage opgaven.

Efter inddrivelsesloven opdeles kravene i krav, der inddrives af de kommunale pantefogeder, og krav, der inddrives af de statslige toldfogeder. Den foreslåede bestemmelse medfører, at skatteministeren ved bekendtgørelse kan fastlægge, hvem der skal foretage inddrivelsen af de forskellige typer skattekrav. Ved bekendtgørelsen vil det blive fastsat, at A-skatterestancer og selskabsskatter fremover skal inddrives af statslige myndigheder.

Det er hensigten, at der senere skal fremsættes ændringsforslag til inddrivelsesloven, således at betegnelsen toldfogeder ændres.

Til § 3

(Skattekontrolloven)

Til nr. 1-3

Kompetencen til at dispensere fra kravet om, at regnskabspligtige har pligt til at opbevare regnskabsmateriale i Danmark, foreslås flyttet fra ligningskommissionerne til de kommunale skattemyndigheder som følge af, at skatteankenævne (tidligere ligningskommissionerne) ikke skal være ansættende myndighed. Det forudsættes, at kompetencen i Københavns og Frederiksberg kommuner fortsat vil ligge i skattedirektoraterne, men den særlige henvisning hertil foreslås ophævet under hensyn til, at skattedirektoraterne er omfattet af begrebet den kommunale skattemyndighed.

Det foreslås endvidere, at afgørelser kan påklages til skatteankenævne, men ikke til højere administrativ myndighed.

Til nr. 4

Kompetencen til at fastsætte dagbøder for manglende indgivelse af selvangivelse m.v. foreslås overført fra ligningskommissionerne til de kommunale skattemyndigheder som følge af, at skatteankenævne (tidligere ligningskommissionerne) ikke længe skal være ansættende myndighed.

Adgangen til at påklage afgørelser til Ligningsrådet foreslås bevaret.

Til nr. 5 og 6

Efter forslaget skal Ligningsrådet have adgang til at bemyndige de kommunale skattemyndigheder og de regionale told- og skatteforvaltninger til at udlade at pålignende skatteforhøjelser.

Det skal fortsat være de skattemyndigheder, der i særlige tilfælde fritager for forhøjelser, men det foreslås, at der skal være klageadgang til skatteankenævne, men ikke til højere administrativ myndighed.

Til nr. 7

Ved ændringen, der er særskilt omtalt i kommuneaftalen, udvides oplysningspligten efter § 7, stk. 1, nr. 1, til også at omfatte beløb, der ydes til dækning af rejse- og befordringsudgifter, selv om beløbet efter ligningslovens § 9, stk. 5, er skattefrit for modtageren.

Dagpenge og rejsegodtgørelse under udførelse af offentlige hverv, jf. statsskattelovens § 5 d, skal ikke oplyses.

Til nr. 8

Efter den hidtidige formulering skulle der gives oplysninger til ligningskommissionen eller højere skattemyndighed, men da skatteankenævnet (tidligere ligningskommissionen) ikke skal være ansættende myndighed, foreslås det, at der også tilvejebringes hjemmel for, at de kommunale skattemyndigheder

kan kræve oplysninger. Pligten omfatter herefter alle skattemyndigheder.

Til nr. 9

Efter den gældende § 9, stk. 1, kan ministeren afgøre omfanget af oplysningspligten m.v., og efter stk. 2 kunne beføjelserne i nærmere opregnede tilfælde delegeres til ligningskommissionerne.

Det foreslås, at der i de tilfælde, hvor der hidtil har været hjemmel til at delegerer beføjelserne til ligningskommissionerne, gives hjemmel til, at der i stedet kan delegeres til de kommunale skattemyndigheder som ansættende myndighed, og at afgørelser kan påklages til skatteankenævne, men ikke til højere administrativ myndighed. Det bemærkes herved, at begrænsningen i den administrative klagevej alene angår de tilfælde, hvor der er lovhjemmel til at delegerer 1. instans-afgørelsen til de kommunale skattemyndigheder.

Til § 4

(Lov om kommunal indkomstskat)

Til nr. 1 og 2

Den foreslåede § 2 ændrer reglerne i lov om kommunal indkomstskat om fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten. Ændringen går ud på, at et selskabs hjemstedskommune altid selv skal kunne beholde mindst en tredjedel af den kommunale andel af selskabsskatten for et selskab.

Ændringen er en udmøntning af det punkt i kommuneaftalen, hvori det hedder, at »fordelingsreglerne vedrørende selskaber med filialer i andre kommuner justeres således, at skatteprovenuet i den lignende kommune kommer til at stå i et rimeligt forhold til arbejdsindsatsen.«.

Efter de gældende regler afregner staten 3/25 af indkomstskatten for et selskab o.lign. til selskabets hjemstedskommune. Hvis selskabet driver virksomhed i andre kommuner – f.eks. i form af filialer – skal hjemstedskommunen foretage en fordeling af den samlede kommunale andel. Typisk sker fordelingen efter den såkaldte lønningsregel, d.v.s. at lønsummen for ansatte i de enkelte andelsberettigede kommuner anvendes som fordelingsnøgle.

Fordelingsreglerne vil efter omstændighederne kunne føre til, at hjemstedskommunen kommer til at afgive størstedelen af den kommunale andel af selskabsskatten til andre kommuner. I så fald vil der kun være en meget lille egeninteresse hos hjemstedskommunen i at foretage en effektiv selskabsligning.

For at undgå sådanne situationer foreslås det, at der i den kommunale indkomstskattelov indsættes en bestemmelse om, at der i alle tilfælde tilkommer

hjemstedskommunen en tredjedel af den samlede kommunale andel af selskabsskatten.

Kommunerne indberetter ikke de foretagne fordelinger af selskabsskat, og der foreligger derfor ikke noget materiale, der kan belyse det nærmere omfang af den foreslåede regel. Indenrigsministeriet skønner dog, at den kun sjældent vil have betydning, idet allerede de gældende fordelingsregler formentlig i det altovervejende antal fordelingssager fører til, at hjemstedskommunen selv kan beholde mindst en tredjedel af den kommunale andel af selskabsskatten for det pågældende selskab.

Der er således alene tale om et forslag om en bestemmelse, der tager højde for nogle formentlig relativt få, ret specielle fordelingssager.

Til § 5
(Ligningsloven)

Til nr. 1

Der er tale om en redaktionel ændring som følge af forslaget om at ophæve vurderingslovens § 2 A, jf. herom § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Forslaget tager sigte på at bringe den i ligningsloven bestemte myndighedskompetence i overensstemmelse med forslaget til ny skattestyrelseslov. Forslaget ændrer ikke ved de regler, der gælder for fradrag i den skattepligtige indkomst af ydelser til de af Stats-skattedirektoratet godkendte foreninger m.v.

Til nr. 3

Efter de gældende regler skal der af beløb, der er frigjort efter boligreguleringslovens § 55 B, stk. 1, betales en afgift efter ligningslovens § 14 C. Afgiften beregnes af Grundejernes Investeringsfond og kan forlanges efterprøvet af ligningskommissionen med klageadgang til skatterådet og Landsskatteretten.

Som følge af, at skatterådene foreslås nedlagt, foreslås det, at kompetencen placeres i skatteankenævne, hvis afgørelser skal kunne påklages til Landsskatteretten. Samtidig ændres klagefristerne på henholdsvis 4 uger i stk. 1 og 8 uger i stk. 2 til henholdsvis 1 måned og 2 måneder.

Til nr. 4

Efter de gældende bestemmelser tages der ved beregning af lejeværdien hensyn til vurderingsrådets ejendomsvurderinger efter § 33 i vurderingsloven.

Ændringen er en konsekvens af forslaget til ændring af vurderingslovens § 33, hvorefter vurderings-

rådets kompetence henlægges til den kommunale skattemyndighed.

Til nr. 5 og 6

Som følge af at skatteankenævnet efter forslaget til ny skattestyrelseslov alene skal være klageinstans, foreslås det, at ligningskommissionens kompetence til at give nedsættelse i den skattepligtige indkomst for skatteydere, der har etableret selvstændig erhvervsvirksomhed for første gang, henlægges til den kommunale skattemyndighed.

Det foreslås endvidere, at en afgørelse truffet af den kommunale skattemyndighed skal kunne påklages til skatteankenævnet, men at nævnets afgørelse af klager ikke kan påklages til højere administrativ myndighed.

Til nr. 7

Ændringerne er en følge af den foreslåede organisation af ligningsmyndighederne. Ved forslaget overføres forskudsregistreringen fra ligningskommissionen til den kommunale skattemyndighed. Dette medfører, at reglen om kommunalbestyrelsens adgang til at bemyndige et enkelt medlem eller en kommunalt ansat person til at foretage forskudsregistrering bliver overflødig. For at bevare det folkevalgte element foreslås det, at afgørelserne skal kunne indbringes for skatteankenævnet.

Til nr. 8

Den foreslåede bestemmelse medfører, at arbejdsgiverkontrollen overføres fra de kommunale myndigheder til de statslige myndigheder. Denne overflytning af kontrolopgaver er særskilt omtalt i kommuneaftalen og i de almindelige bemærkninger til det samtidige hermed fremsatte forslag til ny skattestyrelseslov.

Til § 6
(Pensionsbeskatningsloven)

Til nr. 1, 2, 3 og 4

Ændringerne er en følge af den ændrede organisationsstruktur på skatteområdet, jf. forslaget til ny skattestyrelseslov.

I § 19 E, stk. 2, om klager over afgørelser om fritagelse for indkomstskattepligt foreslås klagefristen ændret fra 4 uger til 1 måned.

Til nr. 5

Efter de gældende regler i § 39 kan den af forsikringsselskaberne beregnede afgift, der betales i for-

bindelse med overdragelse m.v. af pensionsordninger, påklages til ligningskommissionen, skatterådet og Landsskatteretten.

Som en konsekvens af, at skatterådene i forslaget til ny skattestyrelseslov foreslås nedlagt, foreslås det, at kompetencen placeres i skatteankenævnene, og at klage over nævnenes afgørelser skal ske til Landsskatteretten.

Samtidig foreslås klagefristerne på henholdsvis 4 uger i stk. 1 og 8 uger i stk. 2 ændret til henholdsvis 1 måned og 2 måneder.

Til nr. 6

Ved klager over beregning af tillægsafgift skal klageren efter de gældende bestemmelser overholde den i § 39, stk. 1, fastsatte frist på 4 uger.

Ændringen er en følge af dette forslags § 6, nr. 5, hvor klagefristen foreslås ændret til 1 måned.

Til § 7

Til nr. 1

Efter de gældende regler foretages ansættelsen af kulbrinteskatt af Ligningsrådet. Rådet er bemyndiget til at delegere sine beføjelser vedrørende ansættelse af anden indkomst end indkomst ved udvinding m.v. af kulbrinter til ligningskommissionen.

Under hensyn til, at skatteankenævnene efter kommuneaftalen ikke skal foretage ligning i 1. instans, foreslås det, at kompetencen skal kunne delegeres til den kommunale skattemyndighed.

Til nr. 2

Ændringen er af organisatorisk karakter og følger af det samtidig hermed fremsatte forslag til ny skattestyrelseslov.

Til § 8

(Selskabsskatteloven)

Til nr. 1

Ændringen er en følge af den nye struktur på skatteområdet, jf. forslag til ny skattestyrelseslov.

Til nr. 2 og 3

Bestemmelserne vedrører udsendelse og indgivelse af selvangivelser og regnskaber. De funktioner, der efter den gældende lov påhviler ligningskommissionerne i den forbindelse, foreslås placeret hos de kommunale skattemyndigheder som følge af, at skatteankenævnene ikke skal foretage ligning i 1. instans.

For Københavns og Frederiksberg kommuners vedkommende forudsættes det, at kompetencen til at give henstand med indgivelse af selvangivelse, jf. § 27, stk. 4, fortsat vil ligge i skattedirektoraterne, men den særlige henvisning hertil foreslås ophævet under hensyn til, at skattedirektoraterne er omfattet af begrebet »den kommunale skattemyndighed«.

Til § 9

(Investeringsfondsloven)

Til nr. 1

Ændringen er af organisatorisk karakter og følger af det samtidig hermed fremsatte forslag til ny skattestyrelseslov.

Til nr. 2 og 3

Ændringen er en konsekvens af, at det er foreslået, at skatteankenævnene ikke skal foretage ligning i 1. instans.

Til § 10

(Ejendomsavancebeskatningsloven)

Til nr. 1

Ændringen er alene af organisatorisk art og følger myndighedsstrukturen i forslaget til ny skattestyrelseslov.

Til nr. 2

Ændringen er en følge af forslaget om nedlæggelsen af vurderingsrådet og placering af kompetencen i den kommunale skattemyndighed samt af ophævelsen af reglen om årsreguleringer i § 2 A i vurderingsloven, jf. § 1 i nærværende lovforslag.

Til § 11

(Forhåndsbeskedsloven)

Til nr. 1, 2 og 7

Efter de gældende bestemmelser skal anmodning om forhåndsbesked indsendes til Statsskattedirektoratet.

Den foreslåede ændring vedrører alene den fremtidige organisation af den centrale told- og skatteforvaltning og er en følge af den skatteforvaltningsstruktur, der er foreslået i forslaget til ny skattestyrelseslov.

Til nr. 3

Som følge af forslaget til ny skattestyrelseslov skal henvisningen til skattestyrelsesloven bringes i over-

ensstemmelse med den nye skattestyrelseslovs bestemmelser.

Til nr. 4 og 6

Ændringerne er af redaktionel art.

Til nr. 5

Bestemmelsen om domstolsprøvelse af Landsskatterettens kendelser i forhåndsbeskedsloven foreslås ophævet med henvisning til, at den genfremstilles tilsvarende i forslag til ny skattestyrelseslov, §§ 36 og 37.

Til § 12

(Realrenteafgiftsloven)

Til nr. 1

Ændringen er en følge af, at det i forslagets § 1 om ændring af vurderingsloven foreslås at ophæve § 2 A om årsreguleringer. Den foreslåede ændring i realrenteafgiftsloven ophæver henvisningen til vurderingslovens § 2 A.

Til nr. 2-5

Disse ændringer tilsigter at bringe realrenteafgiftsloven i overensstemmelse med den struktur på skatteområdet, der er forslået i forslaget til ny skattestyrelseslov.

Til § 13 og 14

(Afskrivningsloven)

(Frigørelsesafgiftsloven)

Ændringen er en følge af, at der i forslagets § 1 om ændring af vurderingsloven foreslås indført årlige vurderinger, hvorfor årsreguleringer efter vurderingslovens § 2 A ikke længere vil finde sted. Det foreslås derfor, at henvisninger til vurderingslovens § 2 A ophæves.

Til § 15

(Stempelafgiftsloven)

Til nr. 1

Ifølge stempelafgiftslovens § 34, stk. 1, skal dokumenter om overdragelse af fast ejendom her i landet stemples med 1,2 pct. af købesummen, dog mindst 1,2 pct. af den senest før dokumentets oprettelse ansatte ejendomsværdi.

Efter § 34, stk. 2, 1. pkt., 2. led, skal parterne, i tilfælde af tvangsauktion erhververen, såfremt der i tiden mellem den sidste vurdering og dokumentets oprettelse er sket forandringer med hensyn til ejendommen af den i vurderingslovens § 2, stk. 2, nr. 1-9 eller

11, omhandlede art, i dokumentet angive ejendommens værdi efter bedste skøn, og stemplet skal da mindst udgøre 1,2 pct. af den angivne værdi. Det samme gælder efter § 34, stk. 2, 1. pkt., 1. led, såfremt den overtagne ejendom ikke er selvstændigt vurderet på tidspunktet for dokumentets oprettelse.

Da vurderingslovens § 2 ophæves, foreslås det at ændre § 34, stk. 2, 1. pkt., 2. led, således at parterne, i tilfælde af tvangsauktion erhververen, i dokumentet skal angive værdien efter bedste skøn, såfremt der i tiden mellem sidste vurdering og dokumentets oprettelse er sket væsentlige forandringer med hensyn til ejendommen.

Kriteriet »væsentlige forandringer« træder i stedet for den hidtidige henvisning til de specificerede årsomvurderingsgrunde i vurderingslovens § 2, og har til hensigt at omfatte samme type forandringer. Som eksempler kan nævnes, at ejendommen er blevet væsentligt forbedret siden sidste vurdering, eller at bygningerne er nedbrændt siden sidste vurdering, at der kun sælges en del af en matrikuleret ejendom, at der er eksproprieret et areal, eller at ejendomsværdien eller grundværdien må antages at være steget som følge af offentlige foranstaltninger såsom anlæg af jernbaner.

Til nr. 2

Henvisningen til vurderingslovens § 2, stk. 2, nr. 10, udgår, da denne paragraf foreslås ophævet.

Til § 16

(Ikrafttrædelse)

Til stk. 1, 3 og 4

Det foreslås, at loven som hovedregel formelt skal træde i kraft den 1. januar 1990.

Til stk. 2

Efter de foreslåede ændringer i vurderingsloven indføres der årlige almindelige vurderinger fra 1. januar 1992. Der skal i perioden fra 1. januar 1990 til 1. januar 1992 som hidtil foretages årsomvurderinger og årsreguleringer efter vurderingslovens §§ 2 og 2 A samt vurderinger efter §§ 4 og 4 A. Det foreslås derfor, at ændringerne i vurderingsloven og de deraf følgende konsekvensændringer i andre love først træder i kraft den 1. januar 1992.

Til stk. 5

Det foreslås, at inkasso af A-skat og selskabsskat overtages af de statslige myndigheder samtidig med arbejdsgiverkontrollen den 1. maj 1990. Der henvises til de almindelige bemærkninger til det samtidig hermed fremsatte forslag til ny skattestyrelseslov.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om vurdering af landets faste ejendomme (vurderingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1984 som ændret ved lov nr. 197 af 29. marts 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Almindelig vurdering af landets faste ejendomme bortset fra dem, der i henhold til § 7 er undtaget fra vurdering, skal finde sted i 1992 og derefter hvert år.«.

§ 1. Almindelig vurdering af landets faste ejendomme bortset fra dem, der i henhold til § 7 er undtaget fra vurdering, skal finde sted i 1992 og derefter hvert 4. år.

2. §§ 2 og 2 A ophæves.

§ 2. I tiden mellem de almindelige vurderinger skal der hvert år finde en »årsomvurdering« sted.

Stk. 2. Ved årsomvurderingerne foretages der vurdering

- 1) af ejendomme, med hensyn til hvilke der er afholdt bekostninger til forbedringer af grunden eller bygninger eller til nybygninger, når bekostningen (heri medregnet værdien af ejers eget arbejde og egne materialer) udgør mindst 5 pct. af den hidtidige ejendomsværdi og mindst 25.000 kr.,
- 2) af ejendomme, fra hvilke der er afhændet, eller til hvilke der er lagt et særskilt matrikuleret areal, når erhvervelsesdokumentet er blevet tinglyst som adkomst,
- 3) af ejendomme, ved hvilke der uden forandring af matrikelbetegnelsen er sket arealændring som følge af omdeling eller skel-

forandring, for så vidt ændringen har påviselig virkning på ejendomsværdien eller grundværdien,

- 4) af ejendomme, hvorfra der siden ejendommens sidste vurdering er udskilt et areal, når dette er blevet ansat ved en vurdering i henhold til § 4, stk. 1, eller når arealet ved årsomvurderingen i overensstemmelse med reglerne i § 8, stk. 3, skal vurderes som en selvstændig ejendom,
- 5) af ejendomme, fra hvilke der er eksproprieret areal, eller til hvilke der er lagt eksproprieret areal, for så vidt arealændringen har påviselig indvirkning på ejendomsværdien eller grundværdien, samt af ejendomme, der er omfattet af en foreløbig kendelse i henhold til lov om jordfordeling mellem landejendomme,
- 6) af ejendomme, for hvilke ejendomsværdien eller grundværdien må antages at være steget som følge af offentlige foranstaltninger såsom anlæg af jernbaner, offentlige gader, pladser, samt af ejendomme, der, uden at være omfattet af § 4 A, overføres fra landzone til byzone eller sommerhusområde, fra sommerhusområde til byzone, eller for hvilke der er meddelt dispensation til udstykning eller bebyggelse i landzone,
- 7) af ejendomme, der har lidt væsentlig skade ved brand, storm el. lign., eller hvis forskelsværdi må antages at være gået væsentligt ned som følge af nedrivning af bygninger,
- 8) af ejendomme, der på grund af offentlige foranstaltninger er undergået værdiforringelse, og der ved forlig med eller kendelse af vedkommende myndighed er tillagt ejeren erstatning herfor, samt af ejen-

domme, der overføres fra byzone eller sommerhusområde til landzone,

- 9) af nye ejendomme, herunder ejendomme, som er opstået ved opfyldning, ved en ejendoms opdeling i ejerlejligheder eller ved opførelse af bygning på lejet grund,
- 10) af ejendomme, som ejeren eller den bruger, hvem det ifølge lovgivningen påhviler at udrede skatterne af ejendommen, begærer optaget til omvurdering,
- 11) når forandringer med hensyn til en ejendom ifølge nærværende lovs bestemmelser nødvendiggør en ny ansættelse.

Stk. 3. I de i stk. 2, nr. 1-9 og nr. 11 omhandlede tilfælde skal omvurderingsgrunden være indtrådt siden ejendommens sidste vurdering ved en almindelig vurdering, en årsomvurdering eller en vurdering i henhold til § 4 eller § 4 A.

Stk. 4. I de i stk. 2, nr. 10 nævnte tilfælde skal begæring om omvurdering været indgivet inden 1. januar i det pågældende år (jfr. § 3). Såfremt der for ejendommen skal indgives vurderingsskema, jfr. § 38, stk. 1, er foretagelsen af vurderingen betinget af, at skema indgives inden en af vurderingsrådet fastsat frist. Udgifterne ved omvurderingen afholdes af den, der har begæret omvurderingen. Ansættes ejendomsværdien eller grundværdien mindst 10 pct. lavere end ved nærmeste forudgående vurdering, afholdes udgifterne dog af det offentlige.

Stk. 5. Offentlige myndigheder skal efter bestemmelse af ministeren for skatter og afgifter være pligtige til uden betaling at meddele vurderingsmyndighederne oplysninger til brug ved afgørelsen af, om omvurdering i henhold til stk. 2, nr. 1-9 og nr. 11 skal finde sted.

§ 2 A. I tiden mellem de almindelige vurderinger foretages i øvrigt ved statsskattedirektoratets foranstaltning hvert år pr. 1. januar en regulering af ansættelserne af ejendoms- og grundværdi og fordelingerne efter § 33 under hensyn til den ændring i prisforholdene, der er sket siden den seneste almindelige vurdering. Reguleringen sker på grundlag af statistiske oplysninger om salgsprisen for ejendomme af den pågældende art og geografiske beliggenhed. Ligningsrådet fastsætter de nærmere regler herom, herunder reguleringssatserne.

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Ved de almindelige vurderinger er vurderingsterminen den 1. januar. Ejendommens tilstand og prisforholdene pr. 1. januar skal lægges til grund ved ansættelsen, dog med de modifikationer, der følger af § 12 og § 14, stk. 3.«.

§ 3. Ved de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne er vurderingsterminen 1. januar i det år, hvori vurderingen skal foretages, således at det med de af bestemmelserne i § 12 og § 14, stk. 3, følgende modifikationer er ejendommens tilstand pr. pågældende 1. januar, der skal lægges til grund ved ansættelsen. Ved de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne skal ansættelsen endvidere foretages på grundlag af prisforholdene på samme tidspunkt.

4. I § 4, stk. 1, 1. pkt., udgår: »og årsomvurderingerne«, og i 2. pkt. ændres »vurderingsrådet« til: »den kommunale skattemyndighed«.

5. § 4, stk. 3, 2.pkt., affattes således:

»Ansættelserne foretages efter prisforholdene pr. senest forudgående 1. januar.«.

6. § 4, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

§ 4. Enhver selvstændigt vurderet ejendom samt ethvert ikke selvstændigt vurderet areal, der opfylder betingelserne i § 8, stk. 1, 2 eller 3, for at kunne vurderes selvstændigt, kan på begæring af ejeren - når de i § 8, stk. 3, 3. punktum, omhandlede betingelser foreligger, på begæring af hver af parterne i salget - forlanges optaget til vurdering (omvurdering) til enhver tid uden for de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne. Begæring om sådan vurdering skal fremsættes skriftligt, og såfremt der for ejendommen skal indgives vurderingsskema, jfr. § 38, stk. 1, er foretagelsen af vurderingen betinget af, at skema indgives inden en af vurderingsrådet fastsat frist.

Stk. 2. Såfremt en begæring om vurdering i henhold til stk. 1 angår et areal, der hidtil har været vurderet som del af en ejendom, men sådant areal som følge af sammenlægning skal vurderes sammen med andet areal, jfr. § 8, stk. 1, 2, 3 og 4, må den sammenlagte ejendom optages til vurdering.

Stk. 3. Ved vurderingerne i henhold til stk. 1 og 2 er det med de af bestemmelserne i § 12 og § 14, stk. 3, følgende modifikationer ejendom-

mens tilstand på vurderingstidspunktet, der skal lægges til grund ved ansættelsen. Vurderingsrådene foretager ansættelserne efter prisforholdene pr. senest forudgående 1. januar.

Stk. 4. Begæring om vurdering i henhold til stk. 1 skal indgives til vedkommende vurderingsformand. Ministeren for skatter og afgifter kan træffe bestemmelse om formen for begæringen og om, hvilke dokumenter og oplysninger der skal medfølge. Vurderingerne skal foretages uden uforholdent ophold.

7. I § 4 A, 2.pkt., udgår: »; og uden for de almindelige vurderinger og årsomvurderinger«.

§ 4 A. Når en ejendom, som ved den senest foretagne vurdering var vurderet i medfør af § 14, stk. 5, helt eller delvis er blevet inddraget under byzone eller sommerhusområde, jfr. lov om by- og landzoner, optages den til omvurdering. Vurderingen skal foretages uden uforholdent ophold, efter at inddragelsen i byzone eller sommerhusområde er bekendtgjort, og uden for de almindelige vurderinger og årsomvurderinger. Ved vurderingen lægges ejendommens tilstand på tidspunktet for zoneinddragelsen samt prisforholdene pr. den seneste 1. januar forud for dette tidspunkt til grund for ansættelsen.

8. I § 5, stk. 1, 1.pkt., § 14, stk. 6, § 17, § 38, stk. 2, og § 39, stk. 1, ændres »vurderingsrådet« til: »den kommunale skattemyndighed«.

9. I § 5, stk. 1, 2.pkt., ændres »vurderingsrådet« til: »skattemyndigheden«.

10. § 5, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvor der i den øvrige lovgivning bruges udtrykkene vurderingssummen til ejendomsskyld eller ejendomsskyldværdien, træder ejendomsværdien i stedet herfor.«.

§ 5. Ved vurderingen ansætter vurderingsrådet ejendomsværdien og grundværdien. Endvidere ansætter vurderingsrådet et eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer.

Stk. 2. De ansatte beløb afrundes til det nærmeste med 100 delelige antal kroner.

Stk. 3. Forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien benævnes forskelsværdien.

Stk. 4. Hvor der i den øvrige lovgivning bruges udtrykkene vurderingssummen til ejen-

domsskyld, ejendomsskyldværdien eller ejendomsværdien, træder ejendomsværdien, reguleret efter denne lovs § 2 A, i stedet herfor. Hvor der i den øvrige lovgivning bruges udtrykket grundværdi, træder grundværdien, reguleret efter denne lovs § 2 A, i stedet herfor.

§ 14. ---

Stk. 6. I de tilfælde, hvor grundværdien ansættes efter reglerne i stk. 5, skal vurderingsrådet tillige angive et særligt differencebeløb, der udgør forskellen mellem det beløb, hvortil grundværdien ville være blevet ansat efter § 16, og den i medfør af stk. 5 ansatte grundværdi.

§ 17. Såfremt de fornødne oplysninger foreligger, skal vurderingsrådet ved vurderingen med de af §§ 18-21 følgende begrænsninger give fradrag i grundværdien for forbedringer, der bevirker en stigning i grundværdien, hvad enten forbedringerne består i kapitalanvendelse eller i ejers arbejde.

§ 38. ---

Stk. 2. I skemaet, der tilstilles ejeren af vurderingsrådet, skal det angives, til hvem og inden for hvilken frist skemaet skal tilbagesendes i udfyldt og underskrevet stand. Fristen skal mindst være 14 dage og kan, når omstændighederne taler derfor, forlænges af vurderingsrådet.

§ 39. Vurderingerne foretages af vurderingsrådet på grundlag af oplysninger fra det i stk. 2 nævnte register, fra bygnings- og boligregistret, fra andre registre med oplysninger om fast ejendom, fra de indkomne udfyldte skemaer og ud fra vurderingsrådets personlige kendskab til ejendommene.

11. I § 6 ændres »Vurderingsrådet« til: Den kommunale skattemyndighed«.

§ 6. Vurderingsrådet foretager vurderingen på grundlag af værdien i handel og vandel, såfremt købesummen skulle erlægges kontant, jfr. nærmere bestemmelserne i afsnit B og C.

12. I § 8, stk. 3, 1.pkt., udgår: »en årsomvurdering eller«.

§ 8. ---

Stk. 3. Når der har fundet matrikulær udstykning sted, kan ejeren under forudsætning af, at der ikke er sket notering i matriklen om, at de pågældende matrikelnumre (artikelnumre) skal holdes forenet som en samlet ejendom, såvel ved en almindelig vurdering som ved en årsomvurdering eller en vurdering i henhold til § 4 eller § 4 A, forlange, at de nye matr.nr.e (art. nr.e) vurderes hver for sig som selvstændige ejendomme, uanset at de vedblivende tilhører samme ejer og drives under ét. Består en ejendom af flere matr.nr.e (art. nr.e), kan under ovennævnte forudsætning ejeren, når han påtænker at sælge et af disse, forlange det pågældende matr.nr. (art. nr.) særskilt vurderet. Er der ved frivillig overdragelse mod vederlag sket salg af et areal, der opfylder betingelserne for at kunne vurderes selvstændigt, kan såvel sælgeren som køberen, når erhvervelsesdokumentet er udstedt, forlange det pågældende areal særskilt vurderet, medmindre arealet er blevet sammenlagt med andet køberen tilhørende areal, og de sammenlagte arealer skal samvurderes i medfør af bestemmelserne i stk. 1 og 4. Et areal, der er vurderet under en landbrugsejendom, kan dog kun vurderes særskilt, når arealet efter 1. september 1960 af landbrugsministeren er tilladt fraskilt den pågældende ejendom.

13. I § 10, *stk. 3*, ændres: »vurderingsrådets ansættelse« til: »ansættelsen«.

§ 10. ---

Stk. 3. Ved vurderingsrådets ansættelse af ejendomsværdien regnes der for udlejnings-ejendommens vedkommende med sædvanlige udlejningsforhold.

14. § 15, *stk. 3, 3.pkt.*, affattes således:

»Den nævnte procent fastsættes årligt af Ligningsrådet.«

§ 15. ---

Stk. 3. Når normalværdien er udfundet, sættes grundværdien til en af ligningsrådet fastsat procent af normalværdien. Ved hede- og klitplantager samt andre lignende nyplantninger skal grundværdien sættes til samme procent af ejendomsværdien, så længe ejendomsværdien for plantagen m.v. bortset fra bygningsværdier og andre værdier af den i stk. 4 nævnte art, ikke har nået eller ved normal

drift kunne have nået normalværdien. Den nævnte procent fastsættes af ligningsrådet ved hver almindelig vurdering som gældende indtil den følgende almindelige vurdering.

15. *Afsnit E* ophæves.*E. Vurderingsmyndighederne*

§ 22. Efter bestemmelse af ministeren for skatter og afgifter inddeles landet i vurderingskredse. En vurderingskreds skal ligge inden for én amtskommune, for Københavns og Frederiksbergs vedkommende dog inden for kommunen.

Stk. 2. For hver vurderingskreds nedsættes et vurderingsråd, der består af en vurderingsformand og et antal vurderingsmænd, jfr. § 23.

§ 23. For hver vurderingskreds udnævner ministeren for skatter og afgifter en vurderingsformand. Forud for udnævnelsen indhentes en indstilling fra vedkommende amtsråd, for vurderingskredse inden for Københavns og Frederiksberg kommuner dog fra vedkommende kommunalbestyrelse. Forud for genudnævnelse i samme vurderingskreds er indhentning af indstilling dog uforuden. Udnævnelse sker for 4 år ad gangen.

Stk. 2. En vurderingsformand må på tidspunktet for sin tiltrædelse ikke være fyldt 66 år. Medlemmer af kommunalbestyrelser samt af ligningsrådet og landsskatteretten kan ikke udnævnes. En vurderingsformand skal fratræde, såfremt han indvælges i en kommunalbestyrelse eller bliver medlem af ligningsrådet eller landsskatteretten. Afgår en vurderingsformand i løbet af funktionsperioden, udnævnes en efterfølger for den tilbageværende del af perioden. Har en vurderingsformand midlertidigt forfald, fungerer en anden vurderingsformand inden for skyldkredsen, jfr. § 24, efter skyldrådsformandens bestemmelse i den forhindrede sted. Er den midlertidigt forhindrede vurderingsformand tillige formand for skyldrådet, træffes bestemmelse som anført af den vurderingsformand, der i skyldrådsformandens forfald fungerer som formand.

Stk. 3. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter antallet af vurderingsmænd i de enkelte kredse. For hver kreds skal der være mindst 4 og højst 8 vurderingsmænd. Vurderingsmændene vælges af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, som indgår i kredsen. Be-

står en vurderingskreds af mere end én kommune, træffer ministeren for skatter og afgifter bestemmelse om, hvor mange vurderingsmænd de enkelte kommunalbestyrelser skal vælge. Hver kommunalbestyrelse skal dog mindst vælge 2 vurderingsmænd. Kommunalbestyrelserne vælger endvidere en stedfortræder for hver vurderingsmand. Valg sker for en periode på 4 år, begyndende med et årsskifte.

Stk. 4. En vurderingsmand og hans stedfortræder skal bo i kommunen og må ved valgperiodens begyndelse ikke være fyldt 66 år. Ingen, der er fyldt 60 år, er pligtig at modtage valg. Ingen er pligtig at modtage genvalg. Fra træder en vurderingsmand endeligt i løbet af en valgperiode, rykker stedfortræderen ind i hans sted for den tilbageværende del af valgperioden, og en ny stedfortræder vælges for samme tidsrum.

Stk. 5. Vurderingsmænd og stedfortrædere kan, dersom deres vandel eller den måde, hvorpå de udfører deres arbejde, giver anledning dertil, afskediges af kommunalbestyrelsen, hvis afgørelse kan indbringes for indenrigsministeren. De kan under de anførte omstændigheder tillige afskediges af indenrigsministeren.

§ 24. Efter bestemmelse af ministeren for skatter og afgifter inddeles landet i skyldkredse, der hver består af et antal vurderingskredse.

Stk. 2. Vurderingsformændene inden for en skyldkreds udgør tilsammen et skyldråd. Et skyldråd træffer om fornødent sin afgørelse ved stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed gør formandens stemme udslaget.

Stk. 3. For hver skyldkreds udnævner ministeren for skatter og afgifter en af vurderingsformændene til tillige at være formand for skyldrådet. Der udpeges en næstformand for skyldrådet efter ministerens nærmere bestemmelse.

§ 25. Hvor forholdene måtte gøre det påkrævet, kan der efter statsskattedirektoratets bestemmelse tilkaldes sagkyndig medhjælp til at yde bistand ved vurdering af ejendomme af særlig karakter.

Stk. 2. Til brug ved påkendelsen af klage over vurderingen af en ejendom kan landskatteretten tilkalde sagkyndig medhjælp, hvad enten en sagkyndig medhjælper har bistået ved vurderingen eller ej.

§ 26. (Ophævet).

§ 27. Bestemmelser om vederlæggelse af vurderingsmænd, vurderingsformænd og skyldrådsformænd fastsættes på finansloven. Bestemmelser om vederlæggelse af sagkyndige medhjælpere fastsættes af ministeren for skatter og afgifter.

§ 28. Ingen må deltage i eller som sagkyndig medhjælper bistå ved vurderingen af en ejendom, når

- 1) han er ejer, bruger (herunder beboer), bestyrer eller administrator af ejendommen,
- 2) han er beslægtet eller besvogret i op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søskendebørn med ejendommens ejer, bruger (herunder beboer), bestyrer eller administrator,
- 3) han er ægtefælle til, værge, adoptiv- eller plejefader eller -moder for eller adoptiv- eller plejebarn af ejendommens ejer, bruger (herunder beboer), bestyrer eller administrator,
- 4) han er interesseret i udfaldet af vurderingen eller er repræsentant for en i udfaldet interesseret,
- 5) han er medlem af en kommunalbestyrelse, og ejendommen tilhører kommunen eller vurderes i henhold til bestemmelsen i § 4 A,
- 6) der i øvrigt foreligger omstændigheder, der er egnede til at vække tvivl om hans fuldstændige upartiskhed.

Stk. 2. Det påhviler den, der efter nogen af de i stk. 1, nr. 1)-6), nævnte forhold skal afholde sig fra at deltage i eller bistå ved en vurdering, omgående at afgive underretning herom, således at den forhindrede kan blive erstattet af en anden. Er den forhindrede vurderingsmand eller sagkyndig medhjælper for vurderingsrådet, afgives underretningen til vurderingsformanden. Er den forhindrede vurderingsformand, herunder medlem af et skyldråd, eller sagkyndig medhjælper for skyldrådet, afgives underretningen til formanden for skyldrådet. Er den forhindrede formand for et skyldråd, finder bestemmelserne i § 23, stk. 3, sidste pkt., tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Et medlem af et skyldråd har ikke stemmeret ved afgørelsen af klagesager for skyldrådet, hvis de vedrører ejendomme, som er beliggende inden for den vurderingskreds, for hvilken han er vurderingsformand, eller i hvis vurdering han i øvrigt har deltaget. I disse

tilfælde kan han heller ikke være til stede under afstemningen.

§ 29. (Ophævet).

§ 29 A. Medlemmer af vurderingsmyndigheden eller af landsskatteretten er under ansvar efter borgerlig straffelovs §§ 152 og 264 b forpligtet til over for alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Forpligtelsen gælder tillige for sagkyndige medhjælpere og de hos de nævnte myndigheder i øvrigt ansatte og andre medhjælpere, jfr. § 39 A, samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en virksomhed, gælder forpligtelsen alle, der under deres arbejde i virksomheden får kundskab om forhold som de ovennævnte.

16. § 30, stk. 1, affattes således:

»I forbindelse med vurderingen afgøres det, om en ejendom må anses for helt eller delvis undtaget fra vurdering i henhold til § 7.«

17. I § 30, stk. 2, ændres »Vurderingsrådene« til: »Vurderingsmyndigheden«.

§ 30. Vurderingen foretages af vurderingsrådene, der også tager bestemmelse med hensyn til, om en ejendom må anses for helt eller delvis undtaget fra vurdering i henhold til § 7.

Stk. 2. Vurderingsrådene kan foretage fornøden besigtigelse af ejendommene. Legitimation skal forevises på forlangende. De nærmere regler for besigtigelse fastsættes af ligningsrådet.

18. § 31 ophæves.

§ 31. Vurderingsformanden leder vurderingsrådets arbejde og fordeler opgaverne mellem vurderingsmændene. En vurderingsmand må dog kun deltage i vurderingsopgaver vedrørende ejendomme i den kommune, hvori vurderingsmanden er valgt, jfr. dog stk. 2. Vurderingsformanden bør særlig drage omsorg for ensartethed i vurderingerne inden for vurderingskredsen.

Stk. 2. Vurderingsformanden og en vurderingsmand kan på vurderingsrådets vegne træffe afgørelse om ansættelser, fordelinger,

afgørelser i medfør af § 33 og lign., såfremt de er enige. I modsat fald træffer hele vurderingsrådet afgørelsen ved stemmeflerhed.

19. I § 33, stk. 1, 3, 4, 5, 6, 7 og 8, ændres »vurderingsrådet« til: »vurderingsmyndigheden«, og i stk. 2 ændres »Vurderingsrådet« til: »Vurderingsmyndigheden«.

§ 33. I forbindelse med vurderingen træffer vurderingsrådet bestemmelse om, hvorvidt en ejendom helt eller delvis må anses for benyttet til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, eller til hvilken benyttelse ejendommen i øvrigt henføres.

Stk. 2. Vurderingsrådet foretager de fordelinger af ejendomsværdi, grundværdi, eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer og eventuelt differencebeløb, som i øvrigt er fornødne til gennemførelsen af bestemmelser i loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, loven om lån til betaling af ejendomsskatter, loven om ejendomsskyld til staten og loven om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom.

Stk. 3. Er en ejendom delvis jordrentepligtig, foretager vurderingsrådet fordeling af grundværdien og eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer på det jordrentepligtige areal og den øvrige del af arealet.

Stk. 4. I forbindelse med vurderingen af ejendomme, der er omfattet af stk. 1, foretager vurderingsrådet en fordeling af ejendomsværdien og grundværdien på henholdsvis stuehuset med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom.

Stk. 5. For ejendomme, som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, og som, uden at være omfattet af stk. 4, både tjener til bolig for ejeren og benyttes erhvervsmæssigt i væsentligt omfang, foretager vurderingsrådet fordeling af ejendomsværdien på den del, der tjener til bolig for ejeren, og på den øvrige ejendom.

Stk. 6. For ejendomme, som indeholder to selvstændige lejligheder, og som tjener til bolig for ejeren uden at være omfattet af stk. 4 eller 5, foretager vurderingsrådet fordeling af ejendomsværdien på de to selvstændige lejligheder.

Stk. 7. For ejendomme, som omfatter mindst 25 ha skov, og som ejes af andre end stat og kommune, foretager vurderingsrådet i forbindelse med vurderingen en fordeling af

ejendomsværdien på den del af ejendommen, der benyttes til skov, og på den øvrige del af ejendommen.

Stk. 8. Fordeling af grundværdien og fradraget i samme eller af ejendomsværdien foretages af vurderingsrådet i alle andre tilfælde, hvor lovgivningen forudsætter en sådan fordeling (f.eks. hvor brugeren af en del af en ejendom ifølge lovgivningen skal udrede skatterne af den pågældende del af ejendommen), og der inden vurderingen er fremsat begæring herom under meddelelse af de fornødne oplysninger.

20. §§ 33 A og 34-36 ophæves.

§ 33 A. Ejeren kan begære, at vurderingsrådet træffer fornyet afgørelse om ejendommens benyttelse, jfr. § 33, stk. 1, såfremt han godtgør, at ejendommens benyttelse er ændret i forhold til den benyttelse, ejendommen blev henført til ved den seneste vurdering. Begæring skal være indgivet senest den 31. december for at få virkning for årsreguleringen pr. 1. januar i det følgende år.

§ 34. Vurderingsrådene er pligtige til at medvirke ved revisioner af vurderingerne.

Stk. 2. Vurderingsrådene er pligtige til på begæring af offentlige myndigheder at afgive erklæringer på områder, der vedrører vurdering af ejendomme i kommunen (vurderingsdistriktet). Er vurderingsrådets pligt til at afgive erklæringer ikke udtrykkelig hjemlet i særlig lov, afgøres spørgsmålet om omfanget af vurderingsrådets pligt endeligt af ministeren for skatter og afgifter, ligesom denne i samme tilfælde, hvor omstændighederne måtte tale derfor, på begæring af vurderingsrådet kan bestemme, at der af den pågældende myndighed skal erlægges et vederlag til vurderingsrådet for erklæringens afgivelse.

§ 35. Skyldrådenes opgaver er:

- a) at yde vurderingsrådene vejledning ved vurderingen,
- b) at revidere vurderingsrådenes ansættelser og fordelinger af ansatte værdier,
- c) at påkende klager over vurderingsrådenes ansættelser, fordelinger af ansatte værdier og afgørelser om benyttelse.

Stk. 2. Skyldrådene kan foretage besigtigelse af ejendomme som led i udførelsen af deres opgaver. Legitimation skal forevises

på forlangende. De nærmere regler for besigtigelse fastsættes af ligningsrådet.

§ 36. Skyldrådsformanden leder skyldrådets arbejde og varetager ekspeditionen af skyldrådets afgørelser. Han bør særlig have opmærksomheden henvendt på, at der opnås ensartethed i vurderingerne inden for skyldkredsen.

21. I § 38, *stk. 1, 1. og 2.pkt.*, § 39, *stk. 2, 1. og 2.pkt.*, og § 49 ændres »Ministeren for skatter og afgifter« til: »Skatteministeren«, og i § 47, *3. pkt.*, ændres »ministeren for skatter og afgifter« til: »skatteministeren«.

22. I § 39, *stk. 1*, ændres »vurderingsrådets personlige« til: »et personligt«.

§ 38. Ministeren for skatter og afgifter kan bestemme, at der, forinden vurdering af bestemte typer af ejendomme finder sted, af ejerne skal udfyldes og underskrives et skema, indeholdende de af ministeren fastsatte oplysninger og specifikationer. Ministeren for skatter og afgifter kan tillige bestemme, at ejere af ejendomme, på hvis grund eller bygninger der er afholdt udgifter til forbedring, skal indsende oplysning om disse udgifter på et særligt skema. For ejendomme, som er opdelt i ejerlejligheder, skal ejerforeningen efter ministerens nærmere bestemmelse udfylde og underskrive et skema med de oplysninger, der er nødvendige for ansættelsen af grundværdien og af fradrag for grundforbedringer.

---

§ 39. Vurderingerne foretages af vurderingsrådet på grundlag af oplysninger fra det i stk. 2 nævnte register, fra bygnings- og boligregistret, fra andre registre med oplysninger om fast ejendom, fra de indkomne udfyldte skemaer og ud fra vurderingsrådets personlige kendskab til ejendommene.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan pålægge kommunalbestyrelserne at opretholde og ajourføre et register indeholdende de for vurderingen nødvendige oplysninger, herunder oplysninger om matriklen, de vurderede ejendomme, ejerforholdene, ansættelserne, fordelingerne og

afgørelser efter § 33. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler for registrets førelse samt for adgangen til at benytte registret.

§ 49. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler for denne lovs gennemførelse.

23. §§ 39 A, 40 og 42-46 ophæves.

§ 39 A. Kommunerne yder vurderingsrådene bistand af kontormæssig art. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler herfor.

§ 40. Ved almindelige vurderinger gives der meddelelse til ejeren om vurderingsrådets ansættelser og fordelinger, samt om afgørelser efter § 33, stk. 1. Ved årsomvurderinger og ved vurderinger efter § 4 og § 4 A gives de samme oplysninger til ejeren. Såfremt begæring om vurdering er fremsat i anledning af salg, gives der meddelelse til såvel køber som sælger. Ved de årlige reguleringer i medfør af § 2 A underrettes ejerne om de årsregulerede ansættelser og fordelinger.

Stk. 2. Når en almindelig vurdering, en årsomvurdering eller en årsregulering er afsluttet, udfærdiger kommunerne en fortegnelse over de foretagne ansættelser samt over de foretagne reguleringer. På fortegnelsen over årsomvurderingen medtages for ejendomme, som ikke er omfattet af årsomvurderingen, de vurderinger, der er foretaget i henhold til § 4 eller § 4 A i tiden mellem sidste almindelige vurdering eller årsomvurdering og pågældende 1. januar. Har en ejendom i nævnte tidsrum været genstand for flere vurderinger i medfør af § 4 eller § 4 A, medtages alene den sidst foretagne vurdering.

Stk. 3. Ved almindelig vurdering giver kommunerne efter forudgående offentlig bekendtgørelse offentligheden adgang til oplysning om resultatet af vurderingerne inden for en periode af mindst 14 dage.

§ 42. Klager over vurderingsrådenes ansættelser samt over vurderingsrådets afgørelser og fordelinger i medfør af § 33 og § 33 A indgives af ejerne til skyldrådet. De reguleringsfaktorer, som er fastsat af lig-

ningsrådet i medfør af § 2 A, kan ikke påklages. Er vurderingen foretaget efter begæring af en anden end ejeren, kan klage desuden indgives af den, der har begæret vurderingen; i de i § 8, stk. 3, 3. punktum, omhandlede tilfælde kan hver af parterne i salget påklage ansættelsen m.v. En ejer kan også påklage ansættelsen m.v. af andres ejendom, når ejeren har en retlig og økonomisk interesse heri. Ansættelsen m.v. af en ejendom kan endvidere påklages af den bruger, der ifølge lov eller kontrakt er forpligtet til at udrede skatterne af ejendommen.

Stk. 2. Ved de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne skal klage være indgivet senest den 15. oktober i vurderingsåret. Ved de i medfør af §§ 4 og 4 A foretagne vurderinger er klagefristen 4 uger fra datoen for meddelelsen om resultatet af vurderingen. Ved vurderingsrådets afgørelse i medfør af § 33 A er klagefristen 4 uger fra datoen for meddelelsen om afgørelsen.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en klage er indgivet indtil 2 måneder efter udløbet af den i stk. 2 fastsatte frist, kan skyldrådet, såfremt det finder, at undskyldende omstændigheder gør sig gældende, se bort fra den skete overskridelse af klagefristen.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter kan, hvor ganske særlige forhold taler derfor, forlænge den i stk. 2, 1. pkt., fastsatte frist. Ministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan i øvrigt, når særlige forhold taler derfor, bestemme, at skyldrådet skal tage en klage under påkendelse, uanset at klagefristen er overskredet.

§ 43. Hvis skyldrådet ændrer en ansættelse, for hvilken der foreligger afgørelse eller fordeling i medfør af § 33, skal skyldrådet samtidig træffe bestemmelse om, hvilken indflydelse ændringen får på afgørelsen eller fordelingen.

§ 44. Er en ansættelse m.v. påklaget af en anden end ejendommens ejer, må skyldrådet ikke ændre ansættelsen m.v., forinden der er givet ejeren lejlighed til at udtale sig; i de i § 8, stk. 3, 3. punktum, omhandlede tilfælde skal der gives hver af parterne i salget lejlighed til at udtale sig. Er en fordeling påklaget, skal der gives de øvrige i for-

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove

delingen interesserede lejlighed til at udtale sig, forinden ændring af fordelingen finder sted.

Stk. 2. En ansættelse m.v., der ikke er påklaget, må ikke ændres af skyldrådet, forinden ejeren har haft lejlighed til at udtale sig. Dette gælder dog ikke, såfremt ændringen sker som led i en revision af vurderingsresultatet af større grupper af ejendomme, jfr. § 45, stk. 2.

Stk. 3. Ønsker klageren eller andre, der har ret til at udtale sig angående ændring af en ansættelse m.v., adgang til personligt møde for skyldrådet, skal der gives pågældende lejlighed til sådant møde.

§ 45. Om skyldrådets afgørelse af klagesager vedrørende ansættelser, fordelinger eller afgørelser i medfør af § 33, stk. 1, skal der gives klageren og de øvrige interesserede skriftlig underretning. Meddelelsens nærmere indhold fastsættes af statsskattedirektoratet.

Stk. 2. Når en ansættelse, fordeling eller afgørelse efter § 33, stk. 1, ændres af skyldrådet uden klage, gives der tilsvarende ejeren og de øvrige interesserede skriftlig underretning. Statsskattedirektoratet kan fastsætte en periode, inden for hvilken offentligheden skal have adgang til oplysning efter reglerne i § 40, stk. 3.

§ 46. Med hensyn til klage til landsskatteretten over skyldrådets afgørelser og angående ligningsrådets revision af ansættelserne m.v. henvises til skattestyrelsesloven. I tilfælde, hvor en vurdering er begæret af en anden end ejeren, har såvel ejeren som den, der har begæret vurderingen, adgang til klage til landsskatteretten; i de i § 8, stk. 3, 3. punktum, omhandlede tilfælde kan hver af parterne i salget påklage ansættelsen m.v.

Stk. 2. I de i § 45, stk. 2, 2. pkt., nævnte tilfælde regnes klagefristen fra den sidste dag, offentligheden har adgang til oplysning.

§ 2

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 554 af 16. september 1988, som ændret senest ved § 1 i lov

nr. 385 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, *stk. 2, 3.pkt.*, og *stk. 3, 2.pkt.*, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »Den centrale told- og skatteforvaltning«, og i *stk. 2, 4.pkt.*, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

§ 22. Den skattepligtige indkomst opgøres på grundlag af indkomsten i indkomståret.

Stk. 2. Indkomståret er det kalenderår, der går forud for den endelige ligning. Består skattepligten kun i en del af et år, er indkomståret det nævnte tidsrum. Statsskattedirektoratet kan tillade, at en skattepligtig, der fremsætter begæring herom, anvender et andet indkomstår end kalenderåret. Det således valgte indkomstår kan ikke senere fraviges uden tilladelse fra Statsskattedirektoratet. Det er en betingelse for godkendelse af et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, at det begynder den første i en måned.

Stk. 3. Dødsboer skal anvende samme indkomstår som afdøde. Statsskattedirektoratet kan træffe bestemmelse om, at der i tilfælde, hvor særlige omstændigheder taler derfor, skal anvendes herfra afvigende indkomstår.

Stk. 4. Den skattepligtige formue opgøres på grundlag af formuens værdi ved indkomstårets udløb.

2. § 72, *stk. 1*, affattes således:

»Skattebeløb, som ikke betales rettidigt, inddrives tillige med tillæg, renter og gebyrer efter reglerne i lov om inddrivelse af skatter og afgifter m.v. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om opkrævningen.«

§ 72. Er skattebeløb, som nogen efter denne lov skal indbetale til det offentlige, ikke indbetalt rettidigt, kan det manglende beløb tillige med tillæg, renter og gebyrer inddrives ved udlæg efter reglerne om inddrivelse af skatter og afgifter, som opkræves ved kommunernes foranstaltning.

---

§ 3

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 28 af 11. januar 1988, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 6, 3. pkt., ændres »Ligningskommissionen, for Københavns og Frederiksberg kommuners vedkommende dog de pågældende skattedirektorater,« til: »Den kommunale skattemyndighed«.

2. § 3, stk. 6, 4. og 5. pkt., affattes således:

»Den kommunale skattemyndigheds afgørelse kan indbringes for skatteankenævnet. Nævnets afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.«.

3. § 3, stk. 6, 6. pkt., ophæves.

§ 3. ---

Stk. 6. Skattepligtige, der skal indsende årsregnskab til skattemyndighederne, har pligt til i Danmark at opbevare ethvert regnskabsmateriale med bilag, der danner grundlag for det pågældende årsregnskab. Hvis den skattepligtige driver virksomhed i udlandet og det godtgøres, at der efter det pågældende lands regler er pligt til at opbevare regnskabsmaterialet dér, er det dog tilstrækkeligt, at genparten af regnskabsmaterialet vedrørende denne virksomhed opbevares i Danmark. Ligningskommissionen, for Københavns og Frederiksberg Kommuner vedkommende dog de pågældende skattedirektorater, kan helt eller delvis fritage skattepligtige, der er regnskabspligtige efter stk. 1 eller stk. 2, og for hvem der ikke i den øvrige lovgivning er fastsat bogførings- eller regnskabspligt, for opbevaringspligten efter 1. eller 2. pkt., hvis særlige omstændigheder taler derfor. Ligningskommissionens afgørelse kan indbringes for amtskatteinspektoratet. Amtsskatteinspektoratets afgørelse og afgørelser truffet af Københavns og Frederiksberg Kommuner skattedirektorater kan indbringes for Statskattedirektoratet. Statskattedirektoratets afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

4. I § 4, stk. 1, 1. pkt., ændres »ligningskommission« til: »kommunale skattemyndighed«.

§ 4. Indgivelse af behørig selvangivelse af indkomst og formue og af årsregnskab samt af de erklæringer, der er nævnt i kildeskattelovens § 80, stk. 2, og § 81 kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af vedkommende ligningskommission. Bøderne tilfalder statskassen.

5. I § 4 A, stk. 1, ændres »ligningskommissioner og amtsligningsråd« til: »de kommunale skattemyndigheder og de regionale told- og skatteforvaltninger«.

6. § 4 A, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Skatteankenævnet kan ændre afgørelser efter stk. 2. Nævnets afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 4 A. Ligningsrådet kan bemyndige ligningskommissioner og amtsligningsråd til under særlige omstændigheder at undlade påligning af skatteforhøjelser efter § 1, stk. 3, og § 2, stk. 3 og 4, jf. § 3, stk. 4, og § 3 A, stk. 2.

Stk. 2. De skattelignende myndigheder kan fritage for forhøjelsen, når den skattepligtiges forhold i særlig grad taler derfor.

Stk. 3. Amtsligningsrådet kan ændre afgørelser efter stk. 2. Ligningsrådet kan ændre de af amtsligningsrådet og af ligningskommissionerne for Københavns og Frederiksberg Kommuner truffne afgørelser.

7. § 7, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Løn, gratiale, provision og andet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der efter kildeskattelovens § 43, stk. 1, er A-indkomst for modtageren. Endvidere skal oplysning gives om beløb, der uden for området af statskattelovens § 5 d ydes til godtgørelse for udgifter, lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, uanset om beløbet efter ligningslovens § 9, stk. 5, er skattefrit for modtageren.«.

§ 7. Til brug ved skatteligningen og skatte-

beregningen skal der hvert år uden opfordring gives følgende oplysninger:

Enhver, der i det foregående år i sin virksomhed har foretaget udbetaling eller godskrivning af de i nr. 1-6 nævnte beløb, skal til brug ved skatteligningen og skatteberegningen hvert år inden en af Ligningsrådet fastsat frist uden opfordring give oplysning om beløbene til skattemyndighederne. Oplysning skal gives om:

1) løn, gratiale, provision og andet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der efter kildeskattelovens § 43, stk. 1, er A-indkomst for modtageren, herunder skattepligtige beløb, der er ydet som godtgørelse for afholdte udgifter til f.eks. rejse, befording og repræsentation.

---

8. I § 8 G, stk. 1, 1.pkt., ændres »ligningskommissionen eller højere skattemyndighed« til: »skattemyndighederne«.

§ 8 G. Banker, sparekasser, andelskasser, bankierer, vekselere, advokater og andre, der modtager penge og andre værdier til forvaltning eller erhvervsmæssigt udlåner penge, skal efter anmodning give ligningskommissionen eller højere skattemyndighed alle oplysninger om navngivne personers indskud, lån, depoter eller boks, når det er af væsentlig betydning for skatteligningen, at sådanne oplysninger fremskaffes. Oplysning kan således forlanges om størrelsen af lån og af indestående eller forvaltede midler og disses afkastning, om bevægelser på indskuds- eller lånekonti, herunder oplysninger om trukne og indsatte checks, om diskonterede vekslere samt om sikkerhedsstillelse for lån og kreditter. For så vidt angår ikke navngivne, kan der efter ligningsrådets bestemmelse kræves oplysning om indestående eller forvaltede midler og disses afkastning med angivelse af ejerens, eventuelt tillige den dispositionsberettigedes navn, bopæl, forretningsadresse samt oplysninger som nævnt i § 8 H, stk. 2.

---

9. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. De i stk. 1 nævnte beføjelser kan, for så vidt angår de i § 7, stk. 1-4 og 6-8, omhandlede oplysninger, af skatteministeren tillægges de kommunale skattemyndigheder. Skattemyndighedernes afgørelser kan ændres af skattean-

kenævnene. Nævnenes afgørelser kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 9. Vægrer nogen sig ved at efterkomme bestemmelserne i § 6, stk. 1-2, §§ 7-8 H, stk. 1-3, § 8 L, § 8 P, stk. 1, § 8 Q, stk. 1, §§ 10, 10 A, stk. 1, og 10 B, stk. 1, 1. og 2. pkt., og § 11 B, stk. 2, 2. pkt., afgør skatteministeren, hvorvidt han er pligtig dertil, og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af en daglig bøde.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte beføjelser kan, for så vidt angår de i § 7, stk. 1-4 og 6-8, omhandlede oplysninger, af skatteministeren tillægges ligningskommissionerne. Ligningsrådet kan ændre ligningskommissionernes afgørelser.

§ 4

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 25. september 1987, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 363 af 1. juli 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Der tilkommer i alle tilfælde den kommune, der forestår fordelingen, jf. § 12, stk. 1, en tredjedel af den kommunale andel af indkomstskatten efter § 10, stk. 2. Hvis der ved fordeling efter reglerne i stk. 1-3 tilfalder den nævnte kommune mindre end en tredjedel, forhøjes kommunens andel til det beløb, der svarer til en tredjedel, og forhøjelsen fratrækkes forholdsmæssigt i de beløb, der tilkommer de øvrige berettigede kommuner ved fordelingen efter reglerne i stk. 1-3.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

2. I § 11, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres i 1.pkt. »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.

§ 11. Anses efter § 10, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles - med mindre de berettigede kommuner træffer anden aftale - den i § 10, stk. 2, nævnte andel af indkomstskatten m.v. mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse. Hvis en del af nettoindtægten hidrører fra virksomhed i udlandet, anses denne del at falde i de berettigede kommuner i samme forhold som den del af nettoindtægten der hidrører fra virksomhed her i landet.

Stk. 2. Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regn-

skabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer. Nettoindtægten for banker og sparekasser fordeles i alle tilfælde mellem de berettigede kommuner efter lønningsreglen i 1. punktum, medmindre kommunerne træffer anden aftale. Vedrører virksomheden fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra dog som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner, og med hensyn til forsikringsforetagender anses nettoindtægten som regel for at falde i de enkelte kommuner i samme forhold som bruttopræmieindtægten.

Stk. 3. Dersom ingen af de nævnte fordelingsregler er anvendelige, og der ikke imellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter fordelingsnævnet, jf. § 12 a, i hvilket forhold nettoindtægten skal anses for at være faldet i de enkelte kommuner.

Stk. 4. Beløb på mindre end 3.000 kr., der efter stk. 1-3 tilkommer en kommune som andel af den kommunale andel af indkomstskatten efter § 10, stk. 2, afregnes dog ikke. Sådanne beløb tilfalder ubeskåret den kommune, der er nævnt i § 12, stk. 1. Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20, dog således, at det regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 1.000.

§ 5

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbestemt ændring nr. 555 af 16. september 1988, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 B, 1. led, § 15 L, stk. 2, 1. pkt. og § 18 C udgår: », reguleret efter vurderingslovens § 2 A,«, og i § 4 B, 2. led, § 15 B, stk. 1 og 2, § 15 J, stk. 3, 1. pkt., § 15 L, stk. 1, 1. pkt., § 18 B, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, udgår: », reguleret efter vurderingslovens § 2 A«.

§ 4 B. Ejendomme, der omfattes af § 14, stk. 5, i lov om vurdering af landets faste ejendomme, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige formue med ejendomsværdien, reguleret efter vurderingslovens § 2 A, efter fradrag af det differencebeløb, der er nævnt i vurde-

ringenslovens § 14, stk. 6, reguleret efter vurderingslovens § 2 A.

§ 15 B. For ejendomme, som kun indeholder én selvstændig lejlighed, beregnes lejeværdien på grundlag af den senest forud for indkomstårets begyndelse ansatte ejendomsværdi, reguleret efter vurderingslovens § 2 A.

Stk. 2. Anvender den skattepligtige et andet indkomstår end kalenderåret (forskudt indkomstår), beregnes lejeværdien på grundlag af den ejendomsværdi, reguleret efter vurderingslovens § 2 A, der er ansat senest forud for det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for.

---

§ 15 J. Ved opgørelse af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag, jf. dog stk. 7 og § 15 K.

Stk. 2. For enfamilieshuse og for stuehuse som nævnt i § 15 E er fradraget 1 pct. af det beregningsgrundlag, der benyttes ved beregning af lejeværdien for det pågældende år, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. For ejendomme med to selvstændige lejligheder er standardfradraget 1 pct. af den senest forud for indkomstårets begyndelse ansatte ejendomsværdi, reguleret efter vurderingslovens § 2 A, jf. dog stk. 4. Er der inden udgangen af indkomståret afholdt udgifter på mere end 200.000 kr. til forbedring af grund eller bygninger eller opførelse af nye bygninger, og indgår værdien af forbedringerne m.v. ikke i en ejendomsværdi, der er ansat før indkomstårets begyndelse, forhøjes det i 1. pkt. nævnte beregningsgrundlag med 80 pct. af de afholdte udgifter. Var der inden indkomstårets begyndelse ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen, herunder for grunden, beregnes fradraget som 1 pct. af et beløb svarende til 70 pct. af anskaffelsessummen og 80 pct. af eventuelt afholdte udgifter.

---

§ 15 L. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes en ejerlejlighed til den ansatte ejendomsværdi, reguleret efter vurderingslovens § 2 A, jf. § 14, nr. 1, i statsskatteloven. Ved formueopgørelsen medregnes eller fradrages endvidere værdien af lejlighedsejerens andel i formue eller gæld, der tilhører el-

ler påhviler den i lov om ejerlejligheder omhandlede ejerforening.

Stk. 2. De ejendomme, der er omfattet af § 15 B, stk. 3 og § 15 J, stk. 3, 2. pkt., skal ved formueopgørelsen medregnes til den senest forud for indkomstårets udløb ansatte ejendomsværdi, reguleret efter vurderingslovens § 2 A, med tillæg af 80 pct. af de afholdte udgifter. De ejendomme, der er omfattet af § 15 C og § 15 J, stk. 3, 3. pkt., skal medregnes med 70 pct. af anskaffelsessummen og med tillæg af 80 pct. af eventuelle udgifter som nævnt i § 15 B, stk. 3, og § 15 J, stk. 3, 2. pkt.

§ 18 B. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes fast ejendom til den ved indkomstårets udgang ansatte ejendomsværdi, reguleret efter vurderingslovens § 2 A, jf. § 14, nr. 1, i statsskatteloven, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. For ejendomme, som udelukkende anvendes til erhvervsmæssig virksomhed, gives der ved opgørelsen af den skattepligtige formue for formueskattepligtige personer og dødsboer et nedslag beregnet som 40 pct. af den ved indkomstårets udgang ansatte ejendomsværdi, reguleret efter vurderingslovens § 2 A. Udlejning til beboelse anses i denne forbindelse ikke som erhvervsmæssig virksomhed.

Stk. 3. For ejendomme, der både anvendes til erhvervsmæssig virksomhed og til andet formål, gives der ved opgørelsen af den skattepligtige formue for formueskattepligtige personer og dødsboer et nedslag beregnet som 40 pct. af den ved indkomstårets udgang ansatte ejendomsværdi, reguleret efter vurderingslovens § 2 A, som forholdsmæssigt kan henføres til den del af ejendommen, der anvendes erhvervsmæssigt.

---

§ 18 C. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes ejendomme, som omfatter mindst 25 ha skov, til værdien opgjort efter § 18 B med et nedslag i ejendomsværdien, reguleret efter vurderingslovens § 2 A, på 40 pct. af den af vurderingsmyndighederne til skov henførte del af den således regulerede ejendomsværdi.

2. I § 12, stk. 3, 1.pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«, og i 4.pkt., ændres »Statsskattedirek-

toratets« til: »Den centrale told- og skatteforvaltning«.

§ 12. Udgifter til løbende ydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 2-8.

Stk. 2. Udgifter til ensidigt påtagne forpligtelser som nævnt i stk. 1 kan fradrages, hvis ydelsen tilfalder foreninger, stiftelser, institutioner m.v. eller religiøse samfund som godkendt efter stk. 3. Fradrag indrømmes kun for årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst. For selskaber og andre skattepligtige institutioner indrømmes fradrag kun for årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens skattepligtige indkomst. Årlige ydelser, der ikke overstiger 15.000 kr., kan dog fradrages fuldt ud uanset begrænsningen i 2. og 3. pkt.

Stk. 3. Fradragsret efter stk. 2 er betinget af, at Statsskattedirektoratet har godkendt foreningen, stiftelsen, institutionen m.v. eller det religiøse samfund som berettiget til at modtage løbende ydelser med den virkning, at yderen får fradrag for dem. Religiøse samfund kan godkendes, hvis de er hjemmehørende her i landet. Foreninger, stiftelser, institutioner m.v. kan godkendes, hvis de er hjemmehørende her i landet, er almenvelgørende eller på anden måde almenyttige og anvender deres midler, herunder de modtagne ydelser, til humanitære formål, til forskning eller til beskyttelse af naturmiljøet. Statsskattedirektoratets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

---

3. I § 14 D, stk. 1, ændres »inden 4 uger« til: »senest 1 måned«, og »ligningskommissionen« ændres 4 steder til: »skatteankenævnet«, og stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Skatteankenævnets afgørelse kan senest 2 måneder fra modtagelsen af afgørelsen påklages til Landsskatteretten.«

§ 14 D. Den afgiftspligtige kan inden 4 uger efter, at den pågældende har fået underretning om afgiftens indeholdelse, forlange afgiftsberegningen efterprøvet af ligningskommissionen i den kommune, hvor den afgiftspligtige havde bopæl på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden. Hvis den afgiftspligti-

ge ikke på dette tidspunkt havde bopæl her i landet, skal klagen rettes til ligningskommissionen i den kommune, hvor det institut, der er nævnt i § 14 C, stk. 3, har forretningssted. Er udbetalingen sket til et dødsbo, kan boet forlange afgiftsberegningen efterprøvet af ligningskommissionen i den kommune, hvor afdøde havde bopæl ved sin død, eller, hvis afdøde ikke havde bopæl her i landet, af ligningskommissionen i den kommune, hvor det institut, der er nævnt i § 14 C, stk. 3, har forretningssted.

Stk. 2. Over ligningskommissionens afgørelse kan der klages til vedkommende skatteråd inden 4 uger efter, at den afgiftspligtige har fået underretning om afgørelsen. Skatterådets afgørelse kan inden 8 uger efter modtagelsen påklages til Landsskatteretten.

4. I § 15 D, stk. 1, 1.pkt., § 15 E, stk. 1, 1.pkt., og § 15 F, stk. 1, 1.pkt., ændres »vurderingsrådet« til: »den kommunale skattemyndighed«.

§ 15 D. For tofamilieshuse, for hvilke vurderingsrådet efter vurderingslovens § 33, stk. 6, fordeler ejendomsværdien på ejendommens to selvstændige lejligheder, opgøres beregningsgrundlaget som nævnt i §§ 15 B og 15 C. Ved opgørelsen skal der dog kun tages hensyn til den del af ejendomsværdien, der er henført til ejerens lejlighed.

§ 15 E. For stuehuse med tilhørende grund og have til landbrugsejendomme m.v., for hvilke vurderingsrådet efter vurderingslovens § 33, stk. 4, fordeler ejendomsværdien og grundværdien på ejendommens stuehus m.v. og på den øvrige ejendom, opgøres beregningsgrundlaget som nævnt i §§ 15 B og 15 C. Ved opgørelsen skal der dog kun tages hensyn til den del af ejendomsværdien, der er henført til stuehuset m.v.

§ 15 F. For ejendomme, som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, og som i væsentligt omfang benyttes erhvervsmæssigt, således at vurderingsrådet efter vurderingslovens § 33, stk. 5, fordeler ejendomsværdien på den del, der tjener til bolig for ejeren, og på den øvrige del af ejendommen, opgøres beregningsgrundlaget som nævnt i §§ 15 B og 15 C.

Ved opgørelsen skal der dog kun tages hensyn til den del af ejendomsværdien, der er henført til ejerens bolig.

5. I § 27, stk. 1, 1.pkt., ændres »Ligningskommissionen« til: »Den kommunale skattemyndighed«, og i 2.pkt. ændres »ligningskommissionens« til: »den kommunale skattemyndighed«.

6. I § 27 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Klager over den kommunale skattemyndigheds afgørelser efter stk. 1-4 indgives til den kommunale skattemyndighed, der videregiver klagen tillige med en udtalelse om sagen til skatteankenævnet. Klagen skal være skriftlig og begrundet, og den skal være modtaget senest 1 måned efter modtagelsen af afgørelsen. Skatteankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 27. Ligningskommissionen kan indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst for en skatteyder, der første gang har etableret eller overtaget en selvstændig erhvervsvirksomhed, hvoraf han stadig er indehaver. Nedsættelsen kan indrømmes, når skatteyderens økonomiske forhold efter ligningskommissionens skøn taler derfor; herved vil det særlig være af betydning, om den pågældende i forbindelse med virksomhedens etablering eller overtagelse har måttet påtage sig en gæld, der såvel i henseende til gældens størrelse som navnlig også i henseende til afdragsvilkårene må anses for at være meget tyngende for ham.

Stk. 2. Består virksomheden i land-, skov- eller havebrugsvirksomhed, kan nedsættelsen højst udgøre et beløb svarende til 20 pct. af det beløb, hvormed den dokumenterede gæld ved udløbet af indkomståret overstiger 70 pct. af den skattemæssige værdi af fast ejendom, besætning og inventar. I denne forbindelse skal fast ejendom, der er erhvervet før 1. november 1965, dog højst medregnes i den skattemæssige værdi med ejendomsværdien ved den seneste vurdering før 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965. Nedsættelsen kan ikke overstige det beløb, som skatteyderen har afdraget på gælden i det pågældende indkomstår.

Stk. 3. Det må påses, at den dokumenterede gæld alene stammer fra overtagelsen af vedkommende virksomhed. Ingen skatteyder kan

få en nedsættelse af indkomsten på mere end 5.000 kr.

Stk. 4. Nedsættelse efter stk. 1-3 kan indrømmes, hvor etableringen eller overtagelsen har fundet sted inden for de 6 år, der ligger nærmest forud for indkomståret.

7. § 32 D, stk. 1, affattes således:

»Den kommunale skattemyndighed fastsætter grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter kildeskattelovens §§ 45, stk. 3, 48, 50, 51, 52 og 53. Skattemyndighedens afgørelse kan forlanges indbragt for skatteankenævnet. Skatteministeren kan efter anmodning fra en kommunalbestyrelse bestemme, at den regionale told- og skatteforvaltning skal bistå den kommunale skattemyndighed ved varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i 1. punktum.«.

8. I § 32 D indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Den centrale told- og skatteforvaltning forestår kontrollen med, at de indeholdelsespligtige overholder de pligter, som er pålagt dem efter kildeskatteloven og øvrige skattelove m.v. (arbejdsgiverkontrollen), og fastsætter de nærmere retningslinier for kontrollens udførelse.«.

§ 32 D. De kommunale ligningsmyndigheder fastsætter grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter kildeskattelovens §§ 45, stk. 3, 48, 50, 51, 52 og 53. Vedkommende kommunalbestyrelse kan bemyndige et medlem af den kommunale ligningsmyndighed eller en i kommunen eller i en anden kommune ansat person til at udøve disse funktioner. En beslutning, der er truffet af den pågældende, kan forlanges forelagt den kommunale ligningsmyndighed til afgørelse. Skatteministeren kan efter anmodning fra en kommunalbestyrelse bestemme, at et amtsskatteinspektorat skal bistå den kommunale ligningsmyndighed ved varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i 1. punktum.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter regler om optagelse af mandtal over skattepligtige personer og dødsboer samt regler om, i hvilken kommune en skattepligtig person eller et skattepligtigt dødsbo skal ansættes til statskat. Foranstående bestemmelser træder for personers og dødsboers vedkommende i stedet for bestemmelserne i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 20 og 21. Med hensyn til tilfælde, hvor der i årets løb er sket ændringer i skattepligts-

forholdene for en person, kan skatteministeren fastsætte særlige regler om indgivelse af selvangivelse, om skatteligning og om betaling, inddrivelse og forrentning m.v. af skat. Skatteministeren kan fastsætte regler om de samme forhold i tilfælde, hvor en person efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. For dødsboer kan skatteministeren fastsætte regler om de samme forhold, om værdifastsættelsen efter kildeskattelovens § 16, stk. 4 og 5, samt om beregning af passivposter og afgivelse af forhåndsbesker efter kildeskattelovens § 33 A.

Stk. 3. Skatteministeren træffer bestemmelse om, hvilke myndigheder der skal varetage opgaverne i forbindelse med beregning og opkrævning af skatter og afgifter m.v., der opkræves efter kildeskattelovens bestemmelser. Der kan i den forbindelse fastsættes bestemmelser om adgangen til at påklage afgørelser om grundlaget for beregningen af indkomst- eller formueskat. Skatteministeren bestemmer endvidere, hvilke myndigheder der skal opkræve de efter kildeskattelovens bestemmelser administrativt ikendte bøder, herunder bøder efter lovens § 79.

§ 6

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 569 af 26. august 1987, foretages følgende ændringer:

1. I § 19 E, stk. 1, ændres »Amtsskatteinspektoratet« til: »Den regionale told- og skatteforvaltning«.

2. I § 19 E, stk. 2, 1.pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »Den centrale told- og skatteforvaltning«, og **2. pkt.** affattes således:

»Klagefristen er 1 måned fra modtagelsen af afgørelsen.«.

3. I § 19 E, stk. 2, 3.pkt., § 48, stk. 4, 2.pkt., og § 48 A, stk. 4, 2.pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

§ 19 E. Amtsskatteinspektoratet, i Københavns og Frederiksberg Kommuner dog skattedirektoratet, kan helt eller delvis fritage for

indkomstskattepligten efter §§ 19 A–19 D. hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan påklages til Statsskattedirektoratet. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den skattepligtige. Statsskattedirektoratet kan dog se bort fra overskridelse af fristen, når omstændighederne taler derfor.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 48. ---

Stk. 4. Til sikring af skattekravet efter stk. 2 og 3 skal vedkommende forsikringsselskab, pengeinstitut m.v., ud over afgift efter § 38, stk. 1, tilbageholde en foreløbig skat, således at der i alt tilbageholdes 70 pct. af beløb, hvoraf der skal beregnes afgift med 40 pct. eller 35 pct. Den foreløbige skat skal indbetales til Statsskattedirektoratet inden den i § 38, stk. 1, nævnte tidsfrist sammen med afgiftsbeløbet. Den indkomstskattepligtige skal underrettes om indbetalingen. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om administration af denne bestemmelse.

---

48 A. ---

Stk. 4. Til sikring af tillægsafgiften efter stk. 2 skal vedkommende forsikringsselskab, pengeinstitut m.v., ud over afgift efter § 38, stk. 1, tilbageholde en foreløbig afgift, således at der i alt tilbageholdes 70 pct. af beløb, hvoraf der skal beregnes afgift med 40 pct. eller 35 pct. Den foreløbige afgift skal indbetales til Statsskattedirektoratet inden den i § 38, stk. 1, nævnte tidsfrist sammen med afgiftsbeløbet. Den tillægsafgiftspligtige skal underrettes om indbetalingen. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om administration af denne bestemmelse.

---

4. I § 21 A, stk. 3, 3.pkt., ændres »vedkommende amtsskatteinspektorat, hvis afgørelser kan indbringes for Statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning.«, og 4. pkt. ophæves.

21 A. ---

Stk. 3. Tilbagebetaling efter stk. 2 sker på begæring af ejeren af ordningen. Ansøgning om tilbagebetaling indgives til skatteforvaltningen i den kommune, hvor ejeren har bo-

pæl. Kommunens afgørelse kan påklages til vedkommende amtsskatteinspektorat, hvis afgørelser kan indbringes for Statsskattedirektoratet. I Københavns og Frederiksberg Kommuner kan kommunens afgørelse påklages til Statsskattedirektoratet.

---

5. I § 39, stk. 1, ændres »inden 4 uger« til: »senest 1 måned«, og »ligningskommissionen« ændres 3 steder til: »skatteankenævnet«, og *stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Skatteankenævnets afgørelser kan senest 2 måneder fra modtagelsen af afgørelsen påklages til Landsskatteretten.«

§ 39. Den afgiftspligtige kan inden 4 uger efter, at han har fået underretning om afgiftens indbetaling, forlange afgiftsberegningen efterprøvet af ligningskommissionen i den kommune, hvor han havde bopæl på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden. Hvis den afgiftspligtige ikke på dette tidspunkt havde bopæl her i landet, skal klagen rettes til ligningskommissionen i den kommune, hvor den, der har indbetalt afgiften, har forretningssted. Er udbetalingen sket til et dødsbo, kan boet forlange afgiftsberegningen efterprøvet af ligningskommissionen i den kommune, hvor afdøde havde bopæl ved sin død, eller, hvis han ikke havde bopæl her i landet, af ligningskommissionen i den kommune, hvor den, der har indbetalt afgiften, har forretningssted.

Stk. 2. Over ligningskommissionens afgørelse kan der klages til vedkommende skatteråd inden 4 uger efter, at den afgiftspligtige har fået underretning om afgørelsen. Skatterådets afgørelse kan inden 8 uger efter modtagelsen påklages til landsskatteretten.

---

6. § 48 A, stk. 7, 2.pkt., affattes således:

»Ved klage til skatteankenævnet regnes klagefristen fra modtagelsen af meddelelsen om beregningen af tillægsafgiften.«

§ 48 A. ---

Stk. 7. Bestemmelserne i § 39 finder tilsvarende anvendelse ved klage over beregningen af tillægsafgiften. Ved klage til ligningskommissionen regnes 4 ugersfristen fra den dag, den tillægsafgiftspligtige har fået meddelelse om beregningen af tillægsafgiften.

§ 7

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 20. november 1987, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, ændres »ligningskommissionen« til: »den kommunale skattemyndighed«.

§ 2. Skattepligtige, der er omfattet af kulbrinteskatteovens kapitel 2 og 3, skatteansættes af ligningsrådet. Ansættelsen omfatter:

- 1) særskilt indkomst efter kulbrinteskatteovens kapitel 2;
- 2) kulbrinteindkomst efter kulbrinteskatteovens kapitel 3;
- 3) anden indkomst, der er skattepligtig her til landet;
- 4) skattepligtig formue.

Stk. 2. Ligningsrådet kan bestemme, at ligningskommissionen, jf. ligningslovens § 32 D, stk. 2 og 3, og selskabsskatteovens § 24, foretager den i stk. 1, nr. 3 og 4, nævnte ansættelse.

2. I § 5, stk. 1, 2.pkt., og § 12, stk. 1, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »Den centrale told- og skatteforvaltning«, og i § 9, stk. 2, ændres »statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

§ 5. Skattepligtige skal til brug ved beregning og opkrævning af foreløbig kulbrinteskate give ligningsrådet oplysning om den forventede kulbrinteindkomst. Statsskattedirektoratet udfærdiger skemaer, hvorpå oplysningerne gives.

§ 9. Oplysninger efter §§ 7 og 8 skal gives til ligningsrådet senest 14 dage efter hvervets eller arbejdets påbegyndelse.

Stk. 2. Hvis de i §§ 7 og 8 nævnte oplysninger ikke gives rettidigt, kan statsskattedirektoratet om fornødent søge oplysningerne fremtunget ved pålæg af daglige bøder.

§ 12. Statsskattedirektoratet udfærdiger selvangivelsesskemaer, som skal benyttes af den skattepligtige ved selvangivelsen af indkomst, der er omfattet af kulbrinteskatteovens kapitel 2 og 3, samt skattepligtig formue. Selvangivelse indgives til ligningsmyndigheden efter ligningsrådets bestemmelse, jf. § 2.

§ 8

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteoven), jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 30. september 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 2, 1.pkt., og § 5 A, stk. 2, 1.pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

§ 5. ---

Stk. 2. Om opløsningen eller overgangen til skattefri virksomhed skal likvidator eller, hvor en sådan ikke er valgt eller beskikket, bestyrelsen inden 4 uger tilstille Statsskattedirektoratet en anmeldelse, bilagt opgørelse over indkomsten for det i stk. 1, 2. punktum, nævnte tidsrum. På denne opgørelse er reglerne om selvangivelse anvendelige, for så vidt det er foreneligt med deres indhold. Undlades den foreskrevne anmeldelse, ifalder den eller de forsømmelige en bøde, der fastsættes af skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, medmindre denne eller den forsømmelige selv ønsker sagen afgjort ved rettergang. Indsendelse af anmeldelsen såvel som af den nævnte opgørelse kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, hvis størrelse fastsættes af skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil. Bøderne tilfalder statskassen.

§ 5 A. ---

Stk. 2. Inden 4 uger efter ændringen skal bestyrelsen indgive anmeldelse til Statsskattedirektoratet med opgørelse af indkomsten i det tidsrum, for hvilket ekstraordinær ansættelse som nævnt i stk. 1 skal finde sted. Reglerne i § 5, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

2. I § 26, stk. 1, 1.pkt., § 27, stk. 1, 3.pkt., § 28, stk. 3, 1.pkt., og § 29, stk. 1, 1.pkt., ændres »ligningskommissionen« til: »kommunale skattemyndighed«.

§ 26. Snarest efter den 1. april udsender vedkommende ligningskommission selvangivelsesskema til alle selskaber og foreninger m.v., der kan anses for skattepligtige, og som ikke er fritaget for pligten til at indgive selvangivelse i henhold til § 27, stk. 2 eller 3.

§ 27. De i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m.v. skal indsende selvangivelse senest den 30. april. Såfremt det indkomstår, der danner grundlag for selvangivelsen, udløber i det kalenderår, hvori selvangivelsen skal indgives, er fristen dog 31. maj. Selvangivelsen skal indgives til den ligningskommission, der skal foretage ansættelsen, jf. § 24.

§ 28. ---

Stk. 3. Indgivelse af selvangivelse for selskaber og foreninger m.v. kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, hvis størrelse fastsættes af vedkommende ligningskommission. Bøderne tilfalder statskassen.

§ 29. Har et selskab eller en forening m.v. indgivet selvangivelse og vedlagt denne et regnskab, der på indsendelsestidspunktet endnu ikke er godkendt af generalforsamlingen, skal der senest 14 dage efter generalforsamlingens afholdelse gives vedkommende ligningskommission meddelelse om generalforsamlingens beslutning med hensyn til det pågældende regnskab. Indsendelse af meddelelsen kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder i overensstemmelse med reglerne i § 28, stk. 3.

3. I § 27, *stk. 4, 1.pkt.*, ændres: »Ligningskommissionen, i København og Frederiksberg kommuner vedkommende skattedirektorat,« til: »Den kommunale skattemyndighed«.

§ 27. ---

Stk. 4. Ligningskommissionen, i Københavns og Frederiksberg kommuner vedkommende skattedirektorat, kan, hvor særlige omstændigheder taler derfor, indrømme udsættelse med indgivelse af selvangivelsen, for så vidt sådan udsættelse er forenelig med ligningsarbejdets tilrettelæggelse og rettidige tilendebringelse.

§ 9

I lov om investeringsfonds (investeringsfondsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 12. december 1988, som ændret ved § 6 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 A, *stk. 1*, ændres »statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

§ 11 A. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan statsskattedirektoratet tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

2. I § 17, *stk. 1*, ændres »ligningskommissionen« til: »den kommunale skattemyndighed«.

3. I § 17, *stk. 2, 1.pkt.*, og to steder i *3.pkt.*, ændres »ligningskommissionens« til: »den kommunale skattemyndigheds«.

§ 17. Er indskud på konto for investeringsfond foretaget med 70 pct. henholdsvis 50 pct. af henlæggelsen, jf. § 5, *stk. 2-3*, og statuerer ligningskommissionen, at det aflagte regnskab ikke kan danne grundlag for skatteansættelsen, jf. § 5, *stk. 4*, indrømmes fradrag for investeringsfondshenlæggelse med et beløb lig indskuddet på kontoen.

Stk. 2. Den skattepligtige kan i de i *stk. 1* nævnte tilfælde inden en måned efter datoen for ligningskommissionens afgørelse meddele, at han ønsker helt at opgive at foretage henlæggelse for det pågældende henlæggelsesår, eller at han ønsker den foretagne henlæggelse opretholdt i fuldt omfang. I førstnævnte tilfælde har han, når indkomstansættelsen er reguleret i overensstemmelse med den fremsatte begæring, ret til at hæve det foretagne indskud på kontoen. I sidstnævnte tilfælde skal han inden en måned fra datoen for ligningskommissionens afgørelse ved yderligere indbetaling bringe det samlede indskud på kontoen op på et beløb lig den foretagne henlæggelse; denne indbetaling skal ske uden hensyn til klage over ligningskommissionens afgørelse.

§ 10

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (ejendomsavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 558 af 16.

september 1988, som ændret ved § 2 i lov nr. 385 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, nr. 3, ændres »statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

§ 8. Fortjeneste ved afståelse af en- og tofamiliehuse og ejerlejligheder skal ikke medregnes, hvis ejeren eller dennes husstand har beboet huset eller lejligheden i mindst 2 år af det tidsrum, hvori den pågældende har ejet boligen. Med hensyn til en- og tofamiliehuse gælder denne fritagelse dog kun, såfremt

- 1) ejendommens samlede grundareal er mindre end 1.400 m² eller
- 2) der ifølge offentlig myndigheds bestemmelse ikke fra ejendommen kan udstykkes grund til selvstændig bebyggelse eller
- 3) udstykning ifølge erklæring fra statsskattedirektoratet vil medføre væsentlig værdiforringelse af restarealet eller den bestående bebyggelse.

---

2. I § 9, stk. 3, 1.pkt., ændres »vurderingsrådet« til: »den kommunale skattemyndighed«, og i 5.pkt. udgår: », reguleret efter vurderingslovens § 2 A«.

§ 9. ---

Stk. 3. Fradraget efter stk. 1 udgør den del af den opgjorte fortjeneste, som forholdsmæssigt svarer til den del af ejendomsværdien, som vurderingsrådet har henført til stuehuset med tilhørende grund og have, jf. vurderingslovens § 33, stk. 4, eller til ejerboligen, jf. vurderingslovens § 33, stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler om fordelingen af ejendomsværdien i tilfælde, hvor denne ikke er foretaget i forbindelse med vurderingen. Ejerboligandelen kan dog højst udgøre et grundbeløb på 486.400 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Som beregningsgrundlag anvendes den senest forud for afståelsen ansatte ejendomsværdi, reguleret efter vurderingslovens § 2 A.

---

§ 11

I lov nr. 143 af 13. april 1983 om bindende forhåndsbesked om skattespørgsmål m.v., som

ændret senest ved § 5 i lov nr. 363 af 1. juli 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, 1.pkt., ændres »statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

2. I § 2, stk. 1, 3.pkt., ændres »statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«, og »direktoratet« ændres til: »forvaltningen«.

§ 2. Anmodning efter § 1 skal være indsendt skriftligt til statsskattedirektoratet inden tidspunktet for rettidig indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, besvarelsen har betydning for. Anmodningen skal indeholde alle de oplysninger af betydning for svaret, som står til forespørgerens rådighed. Hvis statsskattedirektoratet for at kunne tage stilling til spørgsmålet må anmode forespørgeren om yderligere oplysninger eller dokumentation, skal denne efterkomme anmodningen inden den frist, direktoratet fastsætter. Efterkommes anmodningen ikke, afvises spørgsmålet, eller svaret begrænses til de forhold, der skønnes tilstrækkeligt oplyst.

3. I § 5, stk. 1, 1. pkt. ændres »inden 2 måneder fra beskedens dato« til: »senest 3 måneder efter modtagelsen af beskeden«, og i 2.pkt. ændres »§ 27, stk. 1« til: »§ 30, stk. 2«.

4. I § 5, stk. 2, ændres »ministeren for skatter og afgifter« til: »skatteministeren«.

5. § 5 stk. 3, ophæves.

§ 5. Den afgivne forhåndsbesked kan forespørgeren indbringe for landsskatteretten inden 2 måneder fra beskedens dato. Klagen skal ske skriftligt i den form, der er foreskrevet i skattestyrelseslovens § 27, stk. 1. Klagen behandles efter de i skattestyrelsesloven fastsatte regler, for så vidt de er forenelige med bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. Landsskatterettens kendelser efter denne lov kan indbringes for domstolene af såvel forespørgeren som af ministeren for skatter og afgifter inden 3 måneder efter kendelsens afsigelse.

Stk. 3. Indbringes en landsskatteretskendelse efter denne lov for domstolene, anlægges sagen ved den landsret, i hvis kreds forespør-

geren har hjemting ved sagens anlæg, jf. dog retsplejelovens § 247. Har forespørgeren ikke hjemting her i landet, anlægges sagen ved østre landsret.

---

6. I § 7, stk. 2, og § 8 ændres »Ministeren for skatter og afgifter« til: »Skatteministeren«.

7. I § 8 ændres »statsskattedirektoratets« til: »den centrale told- og skatteforvaltnings«.

§ 7. Ved fremsendelsen af anmodning om bindende forhåndsbesked betales en afgift på et grundbeløb på 1.100 kr. Ministeren fastsætter nærmere regler om, at der efterfølgende kan opkræves et yderligere afgiftsbeløb i tilfælde, hvor den beskrevne disposition har et betydeligt økonomisk omfang, eller hvor besvarelsen af forespørgslen er særlig arbejdskrævende. Det nævnte grundbeløb reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om, at der i tilfælde, hvor forespørgslen afvises eller trækkes tilbage, kan ske hel eller delvis tilbagebetaling af den erlagte afgift.

Stk. 3. Afgørelser om afgiftens størrelse kan ikke indbringes for landsskatteretten eller domstolene.

§ 8. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de i øvrigt fornødne regler vedrørende ligningsrådets og statsskattedirektoratets samt landsskatterettens virksomhed i henhold til denne lov.

§ 12

I lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (realrenteafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 762 af 12. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 b, stk. 1, 2. pkt., (to steder), udgår: »eller årsregulering«.

§ 4 b. De i § 3, stk. 1, nr. 5, nævnte stigninger eller fald i værdien af fast ejendom opgøres på grundlag af anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi. Denne anskaffelsessum reguleres hvert år fra og med det andet afgiftsår efter anskaffelsesåret med et tillæg eller fradrag, der beregnes som forskellen mellem ejendomsværdien ved den seneste ejendomsvur-

dering eller årsregulering i afgiftsåret og ejendomsværdien ved den seneste vurdering eller årsregulering i det foregående afgiftsår. Udgifter til ombygning eller forbedring af fast ejendom fradrages i afgiftsgrundlaget for afgiftsåret efter det år, hvor udgiften er afholdt. Ombygnings- eller forbedringsudgifter afholdt i anskaffelsesåret tillægges dog anskaffelsessummen.

---

2. I § 8 a, stk. 4, § 12, 4. pkt., § 13, stk. 1, 4. pkt., § 14, stk. 1, 3. pkt., § 15, 4. pkt., § 16, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 18, stk. 1, 2. pkt., (to steder) og stk. 5, 2. pkt., § 20, stk. 1, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., og § 22, stk. 1, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »den centrale told- og skatteforvaltning«.

3. I § 18, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., § 20, stk. 1, 4. pkt., stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 2. pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »Den centrale told- og skatteforvaltning«.

4. I § 18, stk. 1, 2. pkt., og § 20, stk. 3, 1. pkt., ændres »direktoratet« til: »forvaltningen«.

5. I § 20, stk. 4, 2. pkt., ændres »Statsskattedirektoratets« til: »forvaltningens«.

§ 8 a. Reglerne i stk. 2-5 gælder:

- 1) hvis en realrenteafgiftspligtig institution overdrager sine aktiver og passiver som helhed til en anden realrenteafgiftspligtig institution,
- 2) hvis to eller flere realrenteafgiftspligtige institutioner sammensmeltes til en ny realrenteafgiftspligtig institution (fusion),
- 3) hvis en realrenteafgiftspligtig institution spaltes i to eller flere selvstændige realrenteafgiftspligtige institutioner (fission), og
- 4) hvis en realrenteafgiftspligtig institution overdrager en livsforsikringsbestand til en anden realrenteafgiftspligtig institution efter reglerne i kapitel 16 i lov om forsikringsvirksomhed.

Stk. 2. Den fortsættende institution indtræder (succederer) i den overdragende institutions realrenteafgiftsmæssige stilling.

Stk. 3. Datoen for den åbningsstatus, der udarbejdes for den fortsættende institution i forbindelse med overdragelsen, anses i realrenteafgiftsmæssig henseende for overdragelsesdato. Det er en betingelse for anvendelsen

af reglerne i stk. 1 og 2, at overdragelsesdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for den fortsættende institutions regnskabsår.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder kun anvendelse, hvis den fortsættende institution senest 6 måneder efter overdragelsesdatoen har indsendt genpart af de dokumenter, der er udarbejdet i forbindelse med overdragelsen, til Statsskattedirektoratet.

Stk. 5. Ligningsrådet kan under ganske særlige omstændigheder se bort fra fristen efter stk. 4.

§ 12. De afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, indgiver senest den 15. december i afgiftsåret en opgørelse over det forventede afgiftsgrundlag og den afgiftspligtige del heraf samt af afgiften. Af den opgjorte afgift beregnes rente fra den 15. december, jf. dog § 17, til den 31. december i afgiftsåret. Rente svarer til den i § 10, stk. 3, litra b, nævnte rente til brug for afgiftssatsen for afgiftsåret. Afgiften med fradrag af den beregnede rente indbetales a conto til Statsskattedirektoratet samtidig med indsendelse af opgørelsen. Skatteministeren kan bestemme, at visse afgiftspligtige fra afgiftsåret 1985 eller senere i stedet skal indbetale a conto-afgift i kvartalsvise rater. Der skal i denne forbindelse ske tilpasning af forrentningen af afgiftsbeløbet. Samtidig kan fristen for indgivelse af foreløbig opgørelse ændres.

§ 13. Pengeinstitutter indgiver senest den 15. december i afgiftsåret opgørelse over det samlede forventede afgiftsgrundlag og den afgiftspligtige del heraf samt af afgiften for hver af de i § 2, stk. 2, nævnte afgiftspligtige opsparingsformer. Opgørelsen for de i § 2, stk. 2, nr. 1 og 5, nævnte opsparingsformer kan dog ske samlet. Af den opgjorte afgift beregnes renter som nævnt i § 12. Afgiften med fradrag af den beregnede rente indbetales a conto af pengeinstituttet til Statsskattedirektoratet samtidig med indsendelse af opgørelsen.

§ 14. De afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, indgiver senest den 15. juli i året efter afgiftsåret endelig opgørelse over afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf samt af afgiften for afgiftsåret. Af forskellen mellem den beregnede endelige afgift og den beregnede a conto-afgift for afgiftsåret beregnes renter fra den 1. januar i året efter afgiftsåret, til betaling sker. Skyldige afgiftsbeløb med tillæg af beregnede

renter indbetales til Statsskattedirektoratet samtidig med indsendelse af opgørelsen. Overskydende afgiftsbeløb med tillæg af renter tilbagebetales. Rente svarer til den i § 10, stk. 3, litra b, nævnte rente til brug for afgiftssatsen for året efter afgiftsåret. Betales afgiften for sent, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.

§ 15. Pengeinstitutter indgiver senest den 15. juli i året efter afgiftsåret endelig opgørelse over afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf samt af afgiften for afgiftsåret for hver af de i § 2, stk. 2, nævnte afgiftspligtige opsparingsformer bortset fra konti, hvor afgiften er endeligt opgjort efter § 13, stk. 2. Opgørelsen for de i § 2, stk. 2, nr. 1 og 5, nævnte opsparingsformer kan dog ske samlet. Af forskellen mellem den beregnede endelige afgift og den beregnede a conto-afgift for afgiftsåret beregnes renter fra den 1. januar i året efter afgiftsåret, til betaling sker. Skyldige afgiftsbeløb med tillæg af beregnede renter indbetales til Statsskattedirektoratet samtidig med indsendelse af opgørelsen. Overskydende afgiftsbeløb med tillæg af renter tilbagebetales. Rente svarer til den i § 10, stk. 3, litra b, nævnte rente til brug for afgiftssatsen for året efter afgiftsåret. Betales afgiften for sent, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag. Bestemmelserne i § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 16. Ved ophævelse af de i § 2, stk. 2, nævnte opsparingsordninger i løbet af afgiftsåret skal pengeinstituttet senest 3 måneder efter, at det har fået kendskab til ophævelsen, indgive en endelig opgørelse af afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf samt af afgiften for det løbende afgiftsår og for det foregående afgiftsår, hvis der ikke er indgivet endelig opgørelse for dette. Pengeinstituttet tilbageholder et tilstrækkeligt kontantbeløb til at dække afgiften med tillæg eller fradrag af eventuelle renter efter denne lov. Skyldige afgiftsbeløb med tillæg af eventuelle renter efter stk. 4 indbetales til Statsskattedirektoratet samtidig med indsendelse af opgørelserne. Overskydende afgiftsbeløb med tillæg af eventuelle renter efter stk. 4 tilbagebetales. Samtidig med indbetalingen giver pengeinstituttet den afgiftspligtige underretning om det indbetalte beløb. Ved den endelige opgørelse af afgifts-

grundlaget for en pensionsopparingskonto anses et værdipapir for afstået på tidspunktet for ophævelse af kontoen for et beløb svarende til handelsværdien på ophævelses-tidspunktet. Ved denne opgørelse skal der ud over forfaldne renter medregnes de til ophævelses-tidspunktet påløbne ikke forfaldne renter.

Stk. 2. Når afgiftspligten for de i § 2, stk. 1, nævnte afgiftspligtige ophører, skal der senest 3 måneder efter ophøret indgives endelig opgørelse af afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf samt af afgiften for det løbende afgiftsår og for det foregående afgiftsår, hvis der ikke er indgivet endelig opgørelse for dette. Skyldige afgiftsbeløb med tillæg af eventuelle renter efter stk. 4 indbetales til Statsskattedirektoratet samtidig med indsendelse af opgørelserne. Overskydende afgiftsbeløb med tillæg af eventuelle renter efter stk. 4 tilbagebetales. Ved den endelige opgørelse af afgiftsgrundlaget anses et værdipapir for afstået på tidspunktet for afgiftspligtens ophør for et beløb svarende til handelsværdien på ophørs-tidspunktet.

§ 18. Statsskattedirektoratet kontrollerer opgørelserne og afgiftsberegningerne efter §§ 12-16. Antager Statsskattedirektoratet, at afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf vil afvige væsentligt fra de forventede beløb ifølge opgørelsen efter §§ 12-13, eller anser Statsskattedirektoratet den endelige opgørelse eller beregning efter §§ 13, stk. 2, og 14-16 for urigtig, forelægger direktoratet sagen for Ligningsrådet, der kan ændre opgørelsen og beregningen. Forinden ændringen foretages, skal der gives den, der har indsendt opgørelsen, lejlighed til at ytre sig skriftligt eller ved mundtlig forhandling.

Stk. 2. Statsskattedirektoratet underretter den, der har indsendt opgørelsen, om eventuelle ændringer af afgiften og om begrundelsen for ændringen samt om adgangen til at klage til Landsskatteretten. Pengeinstituttet videre-sender meddelelsen til den afgiftspligtige inden 4 uger efter, at pengeinstituttet har modtaget underretning om afgiftsændringen.

Stk. 3. Anser en afgiftspligtig kontohaver i et pengeinstitut den af pengeinstituttet foretagne endelige opgørelse af afgiftsgrundlaget eller beregning af afgiften for urigtig, kan den afgiftspligtige indbringe spørgsmålet for Landsskatteretten inden 12 uger efter beta-

lingstidspunktet efter §§ 13, stk. 2, 15 og 16, stk. 1. Kontohaveren skal vedlægge en erklæring fra pengeinstituttet om beregningen af afgiften og anføre, på hvilke punkter kontohaveren mener, at afgiften er opgjort forkert, samt pengeinstituttets kommentar hertil.

Stk. 4. Skattestyrelseslovens regler for klage til Landsskatteretten og indbringelse for domstolene finder tilsvarende anvendelse på klager over ændringer af den endelige afgift, der er foretaget af Ligningsrådet, jf. stk. 1 og 2, og klager over pengeinstituttets opgørelse af afgiften, jf. stk. 3. Klager over afgiftsændringen medfører ikke, at fristen for indbetaling af afgiften forlænges.

Stk. 5. Medfører en ændring, at et a conto-afgiftsbeløb eller et endeligt afgiftsbeløb ned-sættes, tilbagebetales for meget indbetalt afgift. Yderligere afgiftsbeløb skal indbetales inden 6 uger efter meddelelsen fra Statsskattedirektoratet om den ændrede afgift. For konti i pengeinstitutter finder § 13, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

§ 20. Hvis opgørelserne efter §§ 12-16 ikke indgives rettidigt, kan Statsskattedirektoratet forelægge sagen for Ligningsrådet, der opgør afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf skønsmæssigt. Forinden ansættelsen foretages, skal der gives den afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, eller pengeinstituttet med konti som nævnt i § 2, stk. 2, lejlighed til at ytre sig skriftligt eller ved mundtlig forhandling. Der gives den afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, eller pengeinstituttet underretning om ansættelsen, begrundelsen for denne og klageadgangen. Statsskattedirektoratet beregner og opkræver afgiften hos de afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, og hos pengeinstituttet. Den afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, og pengeinstituttet kan indbringe den skønsmæssige ansættelse for Landsskatteretten inden 8 uger, efter at underretning om den skønsmæssige ansættelse er modtaget. Skattestyrelseslovens regler for klage til Landsskatteretten og indbringelse for domstolene finder tilsvarende anvendelse. Klage over afgiftsændringen medfører ikke, at fristen for indbetaling af afgiften forlænges.

Stk. 2. Er afgiften opgjort skønsmæssigt efter stk. 1, betales renter efter § 19 fra den sidste rettidige indbetalingsdag efter §§ 12-17, til betaling sker.

Stk. 3. Statsskattedirektoratet kan pålægge de afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, og pengeinstitutter med konti som nævnt i § 2, stk. 2, inden en nærmere angiven frist at give de oplysninger, som direktoratet har brug for ved kontrollen med opgørelsen af afgiften efter §§ 12-16.

Stk. 4. Indsendes opgørelserne efter §§ 12-16 eller oplysningerne efter stk. 3 ikke rettidigt, kan Statsskattedirektoratet pålægge den, der skal indsende opgørelsen, daglige bøder, indtil opgørelserne eller oplysningerne fremkommer. Statsskattedirektoratets afgørelse kan indbringes for skatteministeren.

§ 22. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Statsskattedirektoratet tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

---

§ 13

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (afskrivningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 758 af 12. december 1988, som ændret ved § 5 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændring:

§ 21, stk. 3, 4. pkt., ophæves.

§ 21. ---

Stk. 3. Afholdes udgiften til ombygning eller forbedring på en bygning m.v., der er anskaffet den 1. januar 1982 eller senere, er beregningsgrundlaget det pristalsregulerede afskrivningsgrundlag for året før det indkomstår, hvori udgiften kan fradrages. Er bygningen m.v. anskaffet før denne dato, opgøres beregningsgrundlaget som den del af ejendomsværdien, der kan henføres til afskrivningsberettigede bygninger m.v. Ved opgørelsen benyttes den seneste ejendomsværdi, der er ansat inden begyndelsen af det indkomstår, hvori udgiften til ombygningen eller forbedringen afholdes. Er denne ejendomsværdi årsreguleret efter vurderingslovens § 2 A inden det nævnte indkomstårs begyndelse benyttes i stedet den årsregulerede ejendomsværdi.

---

§ 14

I lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom (frigørelsesafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 441 af 26. september 1985, som ændret ved § 3 i lov nr. 393 af 10. juni 1987, foretages følgende ændring:

I § 2, stk. 1, 4. pkt., udgår: », reguleret i henhold til vurderingslovens § 2 A,« og i § 6, stk. 3, 2. pkt., udgår: », reguleret i henhold til vurderingslovens § 2 A«.

§ 2. Frigørelsesafgiften beregnes af den afgiftspligtige ejendoms frigørelsesværdi. Frigørelsesværdien udgør det beløb, hvormed et slutbeløb overstiger et basisbeløb. Slutbeløbet udgør det beløb, hvortil ejendommen er ansat til ejendomsværdi i henhold til loven om vurdering af landets faste ejendomme ved den første vurdering efter inddragelsen under en byzone eller et sommerhusområde. Basisbeløbet beregnes ved at formindske ejendomsværdien ved den sidste vurdering før inddragelsen, reguleret i henhold til vurderingslovens § 2 A, med eventuelt differencebeløb i henhold til vurderingslovens § 14, stk. 6, og forhøje det herefter fremkomne beløb med 50 pct.

---

§ 6. ---

Stk. 3. Henstand er betinget af, at der til sikkerhed for betaling af henstandsbeløbet tinglyses skadesløsbrev på ejendommen med oprykkende prioritet. Skadesløsbrevets pålydende skal have panteret inden for den ved den senest foretagne vurdering ansatte ejendomsværdi, reguleret i henhold til vurderingslovens § 2 A. Henstand kan dog også indrømmes, såfremt der stilles anden betryggende sikkerhed.

§ 15

I lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 805 af 1. december 1986, som ændret ved lov nr. 342 af 24. maj 1989, foretages følgende ændringer.

1. § 34, stk. 2, 1. pkt. affattes således:

»Såfremt den overdragne ejendom ikke er selvstændigt vurderet på tidspunktet for dokumentets oprettelse, eller såfremt der i tiden mellem den sidste vurdering og dokumentets oprettelse er sket væsentlige forandringer med hensyn til ejendommen, skal parterne, i tilfælde

af tvangsauktion erhververen, i dokumentet angive ejendommens værdi efter bedste skøn, og stemplet skal da mindst udgøre 1,2 pct. af den angivne værdi.«.

2. I § 34, stk. 3, udgår: »eller § 2, stk. 2, nr. 10«.

§ 34. Dokumenter om overdragelse af fast ejendom her i landet stemples med 1,2 pct. af købesummen, dog mindst 1,2 pct. af den senest før dokumentets oprettelse ansatte ejendomsværdi, jf. lov om vurdering af landets faste ejendomme (vurderingsloven).

Stk. 2. Såfremt den overdragne ejendom ikke er selvstændigt vurderet på tidspunktet for dokumentets oprettelse, eller såfremt der i tiden mellem den sidste vurdering og dokumentets oprettelse er sket forandringer med hen-

syn til ejendommen af den i vurderingslovens § 2, stk. 2, nr. 1-9 eller 11, omhandlede art, skal parterne, i tilfælde af tvangsauktion erhververen, i dokumentet angive ejendommens værdi efter bedste skøn, og stemplet skal da mindst udgøre 1,2 pct. af den angivne værdi. Med hensyn til værdiangivelsen finder reglerne i § 16, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Stempelmyndigheden kan dog bestemme, at den ejendomsværdi, som ansættes første gang efter dokumentets oprettelse, anvendes i stedet for den i § 16, stk. 2, nævnte vurdering.

Stk. 3. Begæres der i forbindelse med dokumentets oprettelse vurdering efter vurderingslovens § 4 eller § 2, stk. 2, nr. 10, træder ejendomsværdien efter denne vurdering i stedet for den i stk. 1 nævnte ejendomsværdi eller den i stk. 2 nævnte værdiangivelse.